

Uradni list

Evropske unije

C 30

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 60

30. januar 2017

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2017/C 030/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2017/C 030/02	Zadeva C-673/13 P: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 23. novembra 2016 – Evropska komisija/Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Pritožba — Dostop do dokumentov institucij — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Okolje — Aarhuška konvencija — Uredba (ES) št. 1367/2006 — Člen 6(1) — Nevarnost poseganja v poslovne interese fizičnih ali pravnih oseb — Pojem „informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje“ — Dokumenti, ki se nanašajo na postopek odobritve aktivne snovi v fitofarmacevtskih sredstvih — Aktivna snov glifosat)	2
2017/C 030/03	Zadeva C-442/14: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 23. novembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemska) – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Predhodno odločanje — Okolje — Aarhuška konvencija — Direktiva 2003/4/ES — Člen 4(2) — Dostop javnosti do informacij — Pojem „informacije o emisijah v okolje“ — Direktiva 91/414/EGS — Direktiva 98/8/ES — Uredba (ES) št. 1107/2009 — Dajanje fitofarmacevtskih sredstev in biocidnih pripravkov v promet — Zaupnost — Varstvo industrijskih in poslovnih interesov)	3

SL

2017/C 030/04	Zadeva C-461/14: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 24. novembra 2016 – Evropska komisija/Kraljevina Španija (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2009/147/ES — Ohranjanje prostoživečih ptic — Posebna območja varstva — Direktiva 85/337/EGS — Presoja vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje — Direktiva 92/43/EGS — Ohranjanje naravnih habitatov)	4
2017/C 030/05	Zadeva C-464/14: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 24. novembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Tributário de Lisboa – Portugalska) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA/ Fazenda Pública (Predhodno odločanje — Prosti pretok kapitala — Členi od 63 do 65 PDEU — Pridružitveni sporazum ES Tunizija — Členi 31, 34 in 89 — Pridružitveni sporazum ES Libanon — Členi 31, 33 in 85 — Davek od dohodkov pravnih oseb — Dividende, prejete od družbe s sedežem v državi članici družbe prejemnice — Dividende, prejete od družbe s sedežem v tretji državi, pogodbenici pridružitvenega sporazuma — Različno obravnavanje — Omejitev — Utemeljitev — Učinkovitost davčnega nadzora — Možnost sklicevanja na člen 64 PDEU pri Pridružitvenih sporazumih ES Tunizija in ES Libanon)	5
2017/C 030/06	Zadeva C-177/15: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. novembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Nelsons GmbH/Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd (Predhodno odločanje — Obveščanje in varstvo potrošnikov — Uredba (ES) št. 1924/2006 — Prehranske in zdravstvene trditve na živilih — Prehodni ukrepi — Člen 28(2) — Izdelki z blagovno znamko ali trgovskim imenom, ki so obstajali pred 1. januarjem 2005 — Pripravki na osnovi „Bachovih cvetov“ — Znamka Evropske unije RESCUE — Izdelki, ki so se pred 1. januarjem 2005 prodajali kot zdravilo, kasneje pa kot živilo)	7
2017/C 030/07	Zadeva C-314/15: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 23. novembra 2016 – Evropska komisija/Francoska republika (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 91/271/EGS — Čiščenje komunalne odpadne vode — Člen 4(1) in (3) — Sekundarno ali enakovredno čiščenje)	8
2017/C 030/08	Zadeva C-395/15: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 1. decembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona – Španija) – Mohamed Daoudi/Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal (Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2000/78/ES — Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu — Členi od 1 do 3 — Prepoved vsakršne diskriminacije zaradi hendikepiranosti — Obstoj „hendikepiranosti“ — Pojem „dolgotrajne telesne, duševne, intelektualne ali senzorične okvare“ — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Členi 3, 15, 21, 30, 31, 34 in 35 — Odpoved pogodbe o zaposlitvi delavca, ki je za nedoločen čas začasno nezmožen za delo v smislu nacionalnega prava)	9
2017/C 030/09	Združeni zadevi C-408/15 P in C-409/15 P: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 24. novembra 2016 – Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG in drugi (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV in drugi (C-409/15 P)/Evropski parlament, Svet Evropske unije (Pritožba — Ničnostna tožba — Člen 263, četrti odstavek, PDEU — Pravica do pravnega sredstva — Procesno upravičenje — Akti, ki se posamično nanaša na fizične ali pravne osebe zaradi „njihovih značilnosti“ — Uredba (EU) št. 511/2014 — Ukrepi za spoštovanje Nagojskega protokola o dostopu do genskih virov ter poštenu in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe s strani uporabnikov v Uniji — Uredba (ES) št. 2100/94 — Omejitev učinkov zlahtniteljska pravica v Skupnosti — Izjeme za zlahtnitelje)	10
2017/C 030/10	Zadeva C-443/15: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 24. novembra 2016 (The Labour Court, Ireland – Irska) – David L. Parris/Trinity College Dublin in drugi (Predhodno odločanje — Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu — Direktiva 2000/78/ES — Člen 2 — Prepoved diskriminacije zaradi spolne usmerjenosti in starosti — Nacionalna pokojninska shema — Izplačilo vdovske pokojnine registriranemu partnerju — Zahteva — Sklenitev partnerstva pred dopolnjenim 60. letom starosti zavarovanca navedene sheme — Partnerska skupnost — Nemožnost v zadevni državi članici pred letom 2010 — Dokazano trajno razmerje — Člen 6(2) — Upravičitev različnega obravnavanja zaradi starosti)	11

2017/C 030/11	Zadeva C-454/15: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 24. novembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hessisches Landesarbeitsgericht – Nemčija) – Jürgen Webb-Sämann/Christopher Seagon, stečajni upravitelj družbe Baumarkt Praktiker DIY GmbH, (Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2008/94/ES — Člen 8 — Varstvo delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca — Predpisi o socialni varnosti — Obseg — Ukrepi, potrebni za varstvo priznanih ali prihodnjih pravic delavcev iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja — Obveznost določitve pravice do izločitve neplačanih pokojninskih prispevkov iz stečajne mase — Neobstoj)	12
2017/C 030/12	Zadeva C-486/15 P: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 30. novembra 2016 – Evropska komisija/Francoska republika, Orange, Zvezna republika Nemčija (Pritožba — Državne pomoči — Finančni ukrepi v korist podjetja France Télécom — Ponudba delničarskega posojila — Javne izjave predstavnikov francoske države — Odločba o razglasitvi nezdržljivosti pomoči s skupnim trgom — Pojem „pomoč“ — Pojem „gospodarska prednost“ — Merilo dobro poučenega zasebnega vlagatelja — Obveznost obrazložitve Splošnega sodišča — Meje sodnega nadzora — Izkrivljanje sporne odločbe) .	12
2017/C 030/13	Zadeva C-642/15 P: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 1. decembra 2016 – Toni Klement/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Bullerjan GmbH (Pritožba — Uredba (ES) št. 207/2009 — Znamka Evropske unije — Tridimenzionalna znamka v obliki pečice — Člen 51(1)(a) — Predlog za razveljavitev znamke Evropske unije — Člen 15(1), drugi pododstavek, (a) — Resna in dejanska uporaba znamke — Zavrnitev predloga za razglasitev ničnosti)	13
2017/C 030/14	Zadeva C-645/15: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 24. novembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Nemčija) – Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde/Freistaat Bayern (Predhodno odločanje — Okolje — Presoja vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje — Direktiva 2011/92/EU — Projekt, ki je predmet presoje — Priloga I, točka 7 — Evropski sporazum o glavnih mednarodnih prometnih žilah (SGŽ) — Razširitev ceste s štirimi pasovi na dolžini manj kot 10 km)	13
2017/C 030/15	Zadeva C-662/15: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 24. novembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Düsseldorf – Nemčija) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG/BIOS Medical Services GmbH, nekdanja BIOS Naturprodukte GmbH (Predhodno odločanje — Približevanje zakonodaj — Direktiva 93/42/EGS — Medicinski pripomočki — Pripomoček iz razreda I (kirurške obveze), ki je bil predmet postopka ocenjevanja skladnosti s strani proizvajalca — Vzporedni uvoz — Vključitev podatkov glede uvoznika na nalepko — Dodaten postopek ocenjevanja skladnosti)	14
2017/C 030/16	Zadeva C-152/16: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 1. decembra 2016 – Evropska komisija/Veliko vojvodstvo Luksemburg (Neizpolnitev obveznosti države — Uredba (ES) št. 1071/2009 — Skupna pravila glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika — Člen 16(1) in (5) — Nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza — Neobstoj medsebojne povezanosti z nacionalnimi elektronskimi registri drugih držav članic)	15
2017/C 030/17	Zadeva C-520/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 5. oktobra 2016 – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel/Germanwings GmbH	15
2017/C 030/18	Zadeva C-521/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 5. oktobra 2016 – Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter/Germanwings GmbH	16

2017/C 030/19	Zadeva C-529/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht München (Nemčija) 17. oktobra 2016 – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH/Hauptzollamt München . .	17
2017/C 030/20	Zadeva C-538/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Frankfurt am Main (Nemčija) 25. oktobra 2016 – Kevin Joseph Devine/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA	17
2017/C 030/21	Zadeva C-539/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Frankfurt am Main (Nemčija) 25. oktobra 2016 – Richard Rodriguez Serin/HOP!-Regional	18
2017/C 030/22	Zadeva C-548/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo cour d'appel de Mons (Belgija) 28. oktobra 2016 – État belge/Biologie Dr Antoine SPRL	18
2017/C 030/23	Zadeva C-549/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Italija) 31. oktobra 2016 – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano/Palais Kaiserchron Srl	19
2017/C 030/24	Zadeva C-551/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) 31. oktobra 2016 – J. Klein Schiphorst/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen	20
2017/C 030/25	Zadeva C-558/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kammergericht Berlin (Nemčija) 3. novembra 2016 – Doris Margret Lisette Mahnkopf	20
2017/C 030/26	Zadeva C-574/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španija) 14. novembra 2016 – Grupo Norte Facility S.A./Angel Manuel Moreira Gómez .	21
2017/C 030/27	Zadeva C-586/16 P: Pritožba, ki sta jo vložili Sun Pharmaceutical Industries Ltd, nekdanja Ranbaxy Laboratories Ltd, in Ranbaxy (UK) Ltd 17. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 8. septembra 2016 v zadevi T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, nekdanja Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd/Evropska komisija	22
2017/C 030/28	Zadeva C-588/16 P: Pritožba, ki jo je Generics (UK) Ltd vložila 18. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 8. septembra 2016 v zadevi T-469/13, Generics (UK)/Komisija	23
2017/C 030/29	Zadeva C-590/16: Tožba, vložena 21. novembra 2016 – Evropska komisija/Helenska republika	24
2017/C 030/30	Zadeva C-591/16 P: Pritožba, ki sta jo H. Lundbeck A/S in Lundbeck Ltd vložili 18. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 8. septembra 2016 v zadevi T-472/13, H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd/Evropska komisija	25
2017/C 030/31	Zadeva C-598/14 P: Pritožba, ki jo je Viktor Fedorovych Yanukovych vložil 23. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti razširjeni senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-346/14, Yanukovych/Svet	26
2017/C 030/32	Zadeva C-599/14 P: Pritožba, ki jo je Oleksandr Viktorovych Yanukovych vložil 23. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti razširjeni senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-348/14, Yanukovych/Svet	27
2017/C 030/33	Zadeva C-600/16 P: Pritožba, ki jo je družba National Iranian Tanker Company vložila 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 14. septembra 2016 v zadevi T-207/15, National Iranian Tanker Company/Svet Evropske unije	28

2017/C 030/34	Zadeva C-601/16 P: Pritožba, ki sta jo Arrow Group ApS in Arrow Generics Ltd vložili 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 8. septembra 2016 v zadevi T-467/13, Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd/Evropska komisija	29
2017/C 030/35	Zadeva C-602/16 P: Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-111/14, Unitec Bio/Svet	31
2017/C 030/36	Zadeva C-603/16 P: Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia in PT Wilmar Nabati Indonesia/Svet	32
2017/C 030/37	Zadeva C-604/16 P: Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-121/14, Pelita Agung Agrindustri/Svet	33
2017/C 030/38	Zadeva C-605/16 P: Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-120/14, PT Ciliandra Perkasa/Svet	34
2017/C 030/39	Zadeva C-606/16 P: Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-80/14, PT Musim Mas/Svet . .	35
2017/C 030/40	Zadeva C-607/16 P: Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 15. septembra 2016 v združenih zadevah od T-112/14 do T-116/14 in T-119/14, Molinos Río de la Plata in drugi/Svet	36
2017/C 030/41	Zadeva C-608/16 P: Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-117/14, Cargill/Svet	37
2017/C 030/42	Zadeva C-609/16 P: Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-118/14, LDC Argentina SA/Svet	38
2017/C 030/43	Zadeva C-611/16 P: Pritožba, ki sta jo Xellia Pharmaceuticals ApS in Alpharma, LLC, nekdanja Zoetis Products LLC, vložili 25. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 8. septembra 2016 v zadevi T-471/13, Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma/Evropska komisija . . .	39
2017/C 030/44	Zadeva C-614/16 P: Pritožba, ki jo je Merck KGaA vložila 28. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 8. septembra 2016 v zadevi T-470/13, Merck KGaA/Evropska komisija . .	40

Splošno sodišče

2017/C 030/45	Zadeva T-248/13: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2016 – Al-Ghabra/Komisija (Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zoper določene osebe in subjekte, povezane z Osama bin Lадnom, mrežo Al Kaida in talibani — Uredba (ES) št. 881/2002 — Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov osebi, uvrščeni na seznam, ki ga je sestavil organ Združenih narodov — Vključitev imena te osebe na seznam iz Priloge I k Uredbi št. 881/2002 — Ničnostna tožba — Razumni rok — Obveznost preveriti in upravičiti utemeljenost navedenih razlogov — Sodni nadzor)	42
---------------	--	----

2017/C 030/46	Zadeva T-764/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2016 – European Dynamics Luxembourg in Evropaiki Dynamiki/Komisija (Javna naročila storitev — Postopek javnega razpisa — Tehnična pomoč, razvoj in uvedba carinskega tranzitnega sistema ASEAN (ACTS) — Zavrnitev ponudbe ponudnika — Oddaja naročila drugemu ponudniku — Izbirna merila — Merila za oddajo naročil — Obveznost obrazložitve — Očitna napaka pri presoji — Enako obravnavanje — Preglednost)	43
2017/C 030/47	Zadeva T-95/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2016 – Printeos in drugi/Komisija (Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg standardnih kataloških in posebnih potiskanih pisemskih ovojnic — Sklep o ugotovitvi kršitve člena 101 PDEU — Usklajevanje prodajnih cen in razdelitev strank — Postopek poravnave — Globe — Osnovni znesek — Izredna sprememba — Zgornja meja 10 % celotnega prometa — Člen 23(2) Uredbe (ES) št. 1/2003 — Obveznost obrazložitve — Enako obravnavanje)	43
2017/C 030/48	Zadeva T-397/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2016 – PAL-Bullermann/EUIPO – Symaga (PAL) (Znamka Evropske unije — Postopek za razglasitev ničnosti — Figurativna znamka Evropske unije PAL — Delna razglasitev ničnosti — Resna uporaba znamke — Člen 15(1)(a) in člen 51 (1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Oblika, ki se razlikuje od registrirane znamke — Pravilo 22, odstavka 3 in 4, Uredbe (ES) št. 2868/95)	44
2017/C 030/49	Zadeva T-548/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2016 – Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije Café del Sol — Prejšnja nacionalna figurativna znamka Café del Sol — Nepredložitev dokaza v jeziku postopka z ugovorom — Člena 75 in 76 Uredbe (ES) št. 207/2009 — Pravili 19 in 20 Uredbe (ES) št. 2868/95 — Pravica do obrambe)	45
2017/C 030/50	Zadeva T-549/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2016 – Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije CAFE DEL SOL — Prejšnja nacionalna figurativna znamka Café del Sol — Nepredložitev dokazov v jeziku postopka z ugovorom — Člena 75 in 76 Uredbe (ES) št. 207/2009 — Pravili 19 in 20 Uredbe (ES) št. 2868/95 — Pravica do obrambe)	45
2017/C 030/51	Zadeva T-744/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2016 – Puro Italian Style/EUIPO (smartline) (Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije smartline — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	46
2017/C 030/52	Zadeva T-745/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2016 – Scorpio Poland/EUIPO – Eckes Granini Group (YO!) (Znamka Evropske unije — Postopek ugovora — Prijava besedne znamke Evropske unije YO! — Prejšnja nacionalna besedna znamka YO — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	46
2017/C 030/53	Zadeva T-24/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2016 – Sovena Portugal – Consumer Goods/EUIPO – Mueloliva (FONTOLIVA) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija — Besedna znamka FONTOLIVA — Prejšnja nacionalna besedna znamka FUENOLIVA — Relativni razlog za zavrnitev — Veljavnost registracije prejšnje znamke — Navajanje novih dejstev in dokazov pred Splošnim sodiščem — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke — Reformatorično pooblastilo — Člen 8(1)(b), člen 42(2) in (3) ter člena 65 in 76 Uredbe (ES) št. 207/2009)	47

2017/C 030/54	Zadeva T-58/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2016 – Apax Partners/EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije APAX — Prejšnja mednarodna besedna znamka APAX — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost blaga ali storitev — Člen 8(1)(a) in (b), Uredbe (ES) št. 207/2009)	48
2017/C 030/55	Zadeva T-154/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2016 – Grid applications/EUIPO (APlan) (Znamka Evropske unije — Prijava besedne znamke Evropske unije — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009)	48
2017/C 030/56	Zadeva T-809/16: Tožba, vložena 18. novembra 2016 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/SRB	49
2017/C 030/57	Zadeva T-811/16: Tožba, vložena 18. novembra 2016 – Di Bernardo/Komisija	49
2017/C 030/58	Zadeva T-813/16: Tožba, vložena 21. novembra 2016 – Abes/Komisija	50
2017/C 030/59	Zadeva T-818/16: Tožba, vložena 22. novembra 2016 – Netflix International in Netflix/Komisija . . .	51
2017/C 030/60	Zadeva T-832/16: Tožba, vložena 25. novembra 2016 – Celio International/Komisija	52
2017/C 030/61	Zadeva T-835/16: Tožba, vložena 28. novembra 2016 – Louvers Belgium/Komisija	53
2017/C 030/62	Zadeva T-836/16: Tožba, vložena 30. novembra 2016 – Republika Poljska/Komisija	54
2017/C 030/63	Zadeva T-841/16: Tožba, vložena 24. novembra 2016 – Alex/Komisija	55
2017/C 030/64	Zadeva T-855/16: Tožba, vložena 7. decembra 2016 – Fertisac/ECHA	56
2017/C 030/65	Zadeva T-865/16: Tožba, vložena 7. decembra 2016 – Fútbol Club Barcelona/Komisija	57
2017/C 030/66	Zadeva T-868/16: Tožba, vložena 11. decembra 2016 – QI in drugi/Komisija in ECB	58
2017/C 030/67	Zadeva T-872/16: Tožba, vložena 9. decembra 2016 – repowermap/EUIPO – Repower (REPOWER) .	58

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2017/C 030/01)***Zadnja objava**

UL C 22, 23.1.2017

Prejšnje objave

UL C 14, 16.1.2017

UL C 6, 9.1.2017

UL C 475, 19.12.2016

UL C 462, 12.12.2016

UL C 454, 5.12.2016

UL C 441, 28.11.2016

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 23. novembra 2016 – Evropska komisija/Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

(Zadeva C-673/13 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Dostop do dokumentov institucij — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Okolje — Aarhuška konvencija — Uredba (ES) št. 1367/2006 — Člen 6(1) — Nevarnost poseganja v poslovne interese fizičnih ali pravnih oseb — Pojem „informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje“ — Dokumenti, ki se nanašajo na postopek odobritve aktivne snovi v fitofarmacevtskih sredstvih — Aktivna snov glifosat)

(2017/C 030/02)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopnik: B. Smulders, P. Ondrůšek, P. Oliver in L. Pignataro-Nolin, agenti)

Druga stranka v postopku: Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (zastopnika: B. N. Kloostera in A. van den Biesen, odvetnika)

Interventi v podporo tožeče stranke: American Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc., National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (zastopniki: M. Abenhaïm, odvetnik, K. Nordlander, odvetnik in P. Harrison, solicitor), CropLife International AISBL (CLI) (zastopniki: D. Abrahams, barrister, R. Cana in E. Mullier, odvetnika ter A. Patsa, dikigoros), European Chemical Industry Council (Cefic), European Crop Protection Association (ECPA) (zastopniki: I. Antypas in D. Waelbroeck, odvetnika, ter D. Slater, solicitor), European Crop Care Association (ECCA) (zastopnik: S. Pappas, dikigoros), Zvezna republika Nemčija (zastopnika: T. Henze in A. Lippstreu, agenta)

Interventi v podporo tožene stranke: Kraljevina Švedska (zastopniki: E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, U. Persson, C. Meyer-Seitz in N. Otte Widgren, agenti)

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 8. oktobra 2013, Stichting Greenpeace Nederland in PAN Europe/Komisija (T 545/11, EU:T:2013:523), se razveljavi.
2. Zadeva T 545/11 se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 71, 8.3.2014.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 23. novembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemska) – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

(Zadeva C-442/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Okolje — Aarhuška konvencija — Direktiva 2003/4/ES — Člen 4(2) — Dostop javnosti do informacij — Pojem „informacije o emisijah v okolje“ — Direktiva 91/414/EGS — Direktiva 98/8/ES — Uredba (ES) št. 1107/2009 — Dajanje fitofarmacevtskih sredstev in biocidnih pripravkov v promet — Zaupnost — Varstvo industrijskih in poslovnih interesov)

(2017/C 030/03)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting

Tožena stranka: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

ob udeležbi: Makhtesim-Agan Holland BV

Izrek

1. Člen 4(2) Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS je treba razlagati tako, da okoliščina, da vlagatelj zahteve za registracijo za dajanje fitofarmacevtskega sredstva ali biocidnega pripravka v promet med postopkom za izdajo te registracije ni v skladu s členom 14 Direktive Sveta z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet (91/414/EGS), členom 19 Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet ali s členoma 33(4) in 63 Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS zahteval zaupne obravnave v okviru tega postopka predloženih informacij, pristojnemu organu, ki po koncu navedenega postopka odloča o zahtevi za dostop do teh informacij, ki jo na podlagi Direktive 2003/4 vloži tretja oseba, ne preprečuje, da preuči ugovor navedenega vlagatelja zahteve na to zahtevo za dostop in jo, odvisno od primera, zavrne v skladu s členom 4(2), prvi pododstavek, točka (d), te direktive iz razloga, da bi razkritje navedenih informacij negativno vplivalo na zaupnost poslovnih ali industrijskih informacij.
2. Člen 4(2), drugi pododstavek, Direktive 2003/4 je treba razlagati tako, da:

— je s pojmom „emisije v okolje“ v smislu te določbe zajeto sproščanje proizvodov ali snovi, kot so fitofarmacevtska sredstva ali biocidni pripravki in snovi, ki jih ti proizvodi vsebujejo, v okolje, če je to sproščanje dejansko ali predvidljivo v običajnih ali realnih pogojih uporabe;

— so s pojmom „informacije o emisijah v okolje“ v smislu navedene določbe zajete navedbe o naravi, sestavi, količini, datumu in kraju „emisij v okolje“ teh proizvodov ali snovi in podatki o bolj ali manj dolgoročnih vplivih teh emisij na okolje, zlasti informacije o ostankih v okolju po uporabi zadevnega proizvoda in študije o merjenju zanašanja snovi pri tej uporabi, pa naj ti podatki izhajajo iz študij, ki so bile v celoti ali delno opravljene na terenu, iz laboratorijskih raziskav ali iz translokacijskih študij.

3. Člen 4(2), drugi pododstavek, Direktive 2003/4 je treba razlagati tako, da je treba v primeru zahteve za dostop do informacij o emisijah v okolje, katerih razkritje bi negativno vplivalo na enega od interesov iz člena 4(2), prvi pododstavek, točke (a), (d), (f), (g) in (h), te direktive, razkriti le upoštevne podatke, ki jih je mogoče izpeljati iz vira informacij in ki se nanašajo na emisije v okolje, če je mogoče te podatke ločiti od drugih informacij, ki jih ta vir vsebuje, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 462, 22.12.2014.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 24. novembra 2016 – Evropska komisija/Kraljevina Španija

(Zadeva C-461/14) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2009/147/ES — Ohranjanje prostoživečih ptic — Posebna območja varstva — Direktiva 85/337/EGS — Presoja vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje — Direktiva 92/43/EGS — Ohranjanje naravnih habitatov)

(2017/C 030/04)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: C. Hermes, E. Sanfrutos Cano, D. Loma-Osorio Lerena in G. Wilms, agenti)

Tožena stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: A. Gavela Llopis, agent)

Izrek

1. Kraljevina Španija s tem, da ni sprejela ustreznih ukrepov, da bi na posebnem območju varstva „Campiñas de Sevilla“ preprečila slabšanje stanja naravnih habitatov in habitatov vrst ter vznemirjanje vrst, za katere je bilo to področje določeno, ni izpolnila obveznosti iz člena 4(4) Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic, kar zadeva obdobje pred 29. julijem 2008, in obveznosti iz člena 6(2) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst, kar zadeva obdobje po tem datumu.
2. V preostalem delu se tožba zavrne.
3. Evropska komisija in Kraljevina Španija nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 462, 22.12.2014.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 24. novembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Tributário de Lisboa – Portugalska) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA/ Fazenda Pública

(Zadeva C-464/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Prosti pretok kapitala — Členi od 63 do 65 PDEU — Pridružitveni sporazum ES Tunizija — Členi 31, 34 in 89 — Pridružitveni sporazum ES Libanon — Členi 31, 33 in 85 — Davek od dohodkov pravnih oseb — Dividende, prejete od družbe s sedežem v državi članici družbe prejemnice — Dividende, prejete od družbe s sedežem v tretji državi, pogodbenici pridružitvenega sporazuma — Različno obravnavanje — Omejitev — Utemeljitev — Učinkovitost davčnega nadzora — Možnost sklicevanja na člen 64 PDEU pri Pridružitvenih sporazumih ES Tunizija in ES Libanon)

(2017/C 030/05)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitevno sodišče

Tribunal Tributário de Lisboa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA

Tožena stranka: Fazenda Pública

Izrek

1. Člena 63 in 65 PDEU je treba razlagati tako, da:

- družba s sedežem na Portugalskem, ki prejme dividende družb s sedežem v Tuniziji oziroma Libanonu, lahko uveljavlja člen 63 PDEU, da bi izpodbila davčno obravnavanje, ki je v tej državi članici določeno za te dividende in ki temelji na ureditvi, katere namen ni uporaba izključno v položajih, v katerih ima družba prejemnica odločilen vpliv na družbo razdeljevalko;
- ureditev, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari in v skladu s katero lahko družba rezidentka države članice iz svoje davčne osnove polno ali delno izvzame dividende, če je te razdelila družba rezidentka iste države članice, vendar takega izvzema ne sme izvršiti, če je družba razdeljevalka rezidentka tretje države, pomeni omejitev pretoka kapitala med državami članicami in tretjimi državami, ki je načeloma prepovedana s členom 63 PDEU;
- je zavrnitev priznanja polnega oziroma delnega izvzema prejetih dividend iz davčne osnove na podlagi člena 46(1) in (8) Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Coletivas (zakon o davku od dohodkov pravnih oseb) v različici, ki je veljala v letu 2009, mogoče upravičiti z nujnim razlogom v splošnem interesu, ki se nanaša na nujnost, da se zagotovi učinkovitost davčnega nadzora, kadar davčnim organom države članice, katere rezidentka je družba prejemnica, ni mogoče pridobiti podatkov od tretje države, katere rezidentka je družba, ki je razdelila te dividende, in s katerimi bi bilo mogoče preveriti, ali je pogoj zavezanosti za davek zadnjenavedene družbe izpolnjen;
- zavrnitve priznanja delnega izvzema na podlagi člena 46(11) zakona o davku od dohodkov pravnih oseb v navedeni različici ni mogoče upravičiti z nujnim razlogom v splošnem interesu, ki se nanaša na nujnost, da se zagotovi učinkovitost davčnega nadzora, kadar je to določbo mogoče uporabiti v položajih, v katerih zavezanosti za davek družbe razdeljevalke v državi, v kateri je ta družba rezidentka, ni mogoče preveriti, kar pa mora ugotoviti predložitevno sodišče.

2. Člen 64(1) PDEU je treba razlagati tako, da:

- sprejetje sistema davčnih ugodnosti za pogodbene naložbe iz člena 41(5)(b) Estatuto dos Benefícios Fiscais (ureditev davčnih ugodnosti) v različici, ki je veljala v letu 2009, in sistema za dividende z izvorom v afriških državah, v katerih je uradni jezik portugalsčina, in v Vzhodnem Timorju iz člena 42 te ureditve ni spremenilo pravnega okvira o davčnem obravnavanju dividend z izvorom v Tuniziji in Libanonu, zato njuno sprejetje ni vplivalo na to, da se kot veljavna omejitev opredeli to, da za dividende, ki so jih izplačale družbe s sedežem v teh tretjih državah, ni možnosti polnega ali delnega izvzema;

- se država članica odpove možnosti iz člena 64(1) PDEU, tudi če brez razveljavitve ali uradne spremembe veljavne ureditve sklene mednarodni sporazum, kakršen je pridružitveni sporazum, v katerem je v določbi, ki ima neposredni učinek, določena liberalizacija ene od vrst kapitala, določene v tem členu 64(1); tako spremembo pravnega okvira je zato treba glede tega, kako vpliva na možnost sklicovanja na člen 64(1) PDEU, enačiti z uvedbo nove ureditve, ki temelji na logiki, ki je drugačna od tiste v veljavni ureditvi.
3. Člen 34(1) Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in Republiko Tunizijo na drugi strani, ki je bil podpisan 17. julija 1995 v Bruslju ter v imenu Evropske skupnosti in Evropske skupnosti za premog in jeklo odobren s Sklepom Sveta in Komisije z dne 26. januarja 1998 (98/238/ES, ESPJ), je treba razlagati tako, da:
- ima neposredni učinek in da se je nanj mogoče sklicevati v položaju, kakršen je obravnavani v postopku v glavni stvari – v katerem družba rezidentka Portugalske prejme dividende družbe rezidentke Tunizije zaradi neposredne naložbe, ki jo je uresničila v družbi razdeljevalki – da bi se nasprotovalo davčnemu obravnavanju, določenemu za te dividende na Portugalskem;
 - ureditev, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari in v skladu s katero lahko družba rezidentka države članice iz svoje davčne osnove polno ali delno izvzame prejete dividende, če je te razdelila družba rezidentka iste države članice, vendar takega izvzema ne sme izvršiti, če je družba razdeljevalka rezidentka Tunizije, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala, ki je načeloma glede neposrednih naložb, predvsem pa repatriacije teh naložb, prepovedana s členom 34(1) tega sporazuma;
 - člen 89 navedenega sporazuma v položaju, kakršen je obravnavani v postopku v glavni stvari, ne omejuje učinka člena 34(1) tega sporazuma;
 - je zavrnitev priznanja polnega oziroma delnega izvzema prejetih dividend iz davčne osnove družbe prejemnice na podlagi člena 46 (1) in (8) zakona o davku od dohodkov pravnih oseb v različici, ki je veljala v letu 2009, mogoče upravičiti z nujnim razlogom v splošnem interesu, ki se nanaša na nujnost, da se zagotovi učinkovitost davčnega nadzora, kadar davčnim organom države članice, katere rezidentka je družba prejemnica, ni mogoče pridobiti podatkov od Republike Tunizije, države, katere rezidentka je družba, ki je razdelila te dividende, in s katerimi bi bilo mogoče preveriti, ali je pogoj zavezanosti za davek družbe, ki je razdelila navedene dividende, izpolnjen;
 - zavrnitve priznanja takega delnega izvzema na podlagi člena 46(11) zakona o davku od dohodkov pravnih oseb v navedeni različici ni mogoče upravičiti z nujnim razlogom v splošnem interesu, ki se nanaša na nujnost, da se zagotovi učinkovitost davčnega nadzora, kadar je to določbo mogoče uporabiti v položajih, v katerih zavezanosti za davek družbe razdeljevalke v Tuniziji, državi, v kateri je ta družba rezidentka, ni mogoče preveriti, kar pa mora ugotoviti predložitveno sodišče.
4. Člen 31 Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Libanonsko republiko na drugi strani, ki je bil podpisan 17. junija 2002 v Luxembourg in v imenu Evropske skupnosti odobren s Sklepom Sveta z dne 14. februarja 2006 (2006/356/ES), je treba razlagati tako, da:
- ima neposredni učinek;
 - je položaj, obravnavan v postopku v glavni stvari in ki se nanaša na davčno obravnavanje dividend, ki izhajajo iz neposrednih naložb, ki jih izvaja rezident Portugalske v Libanonu, zajet s hipotezo iz člena 33(2) tega sporazuma; člen 33(1) navedenega sporazuma zato ne nasprotuje temu, da se v tem primeru uveljavi člen 31 tega sporazuma.
 - ureditev, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari in v skladu s katero lahko družba rezidentka države članice iz svoje davčne osnove polno ali delno izvzame prejete dividende, če je te razdelila družba rezidentka iste države članice, vendar takega izvzema ne sme izvršiti, če je družba razdeljevalka rezidentka Libanona, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala, ki je načeloma prepovedana s členom 31 Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Libanonsko republiko na drugi strani;
 - člen 85 navedenega sporazuma v položaju, kakršen je obravnavani v postopku v glavni stvari, ne omejuje učinka člena 31 tega sporazuma;

- je zavrnitev priznanja polnega oziroma delnega izvzema prejetih dividend iz davčne osnove na podlagi člena 46(1) in (8) zakona o davku od dohodkov pravnih oseb v različici, ki je veljala v letu 2009, mogoče upravičiti z nujnim razlogom v splošnem interesu, ki se nanaša na nujnost, da se zagotovi učinkovitost davčnega nadzora, kadar davčnim organom države članice, katere rezidentka je družba prejemnica, ni mogoče pridobiti podatkov od Libanonske republike, države, katere rezidentka je družba, ki je razdelila te dividende, in s katerimi bi bilo mogoče preveriti, ali je pogoj zavezanosti za davek družbe, ki je razdelila navedene dividende, izpolnjen;
 - zavrnitve priznanja takega delnega izvzema na podlagi člena 46(11) zakona o davku od dohodkov pravnih oseb v navedeni različici ni mogoče upravičiti z nujnim razlogom v splošnem interesu, ki se nanaša na nujnost, da se zagotovi učinkovitost davčnega nadzora, kadar je to določbo mogoče uporabiti v položajih, v katerih zavezanosti za davek družbe razdeljevalke v Libanonu, državi, v kateri je ta družba rezidentka, ni mogoče preveriti, kar pa mora ugotoviti predložitveno sodišče.
5. Glede posledic razlage členov od 63 do 65 PDEU, Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in Republiko Tunizijo na drugi ter Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Libanonsko republiko na drugi strani na postopek v glavni stvari:
- kadar lahko organi države članice, katere rezidentka je družba prejemnica, pridobijo podatke od Republike Tunizije – države, katere rezidentka je družba, ki je razdelila dividende – s katerimi bi bilo mogoče preveriti, ali je pogoj zavezanosti za davek družbe, ki je razdelila te dividende, izpolnjen, člena 63 in 65 PDEU ter člen 34(1) Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in Republiko Tunizijo na drugi nasprotujejo zavrnitvi priznanja polnega ali delnega izvzema iz davčne osnove družbe, ki prejme razdeljene dividende, na podlagi člena 46(1) ali (8) zakona o davku od dohodkov pravnih oseb v različici, ki je veljala v letu 2009, ne da bi bilo za Republiko Portugalsko v zvezi s tem mogoče sklicevanje na člen 64(1) PDEU;
 - člena 63 in 65 PDEU ter člen 34(1) Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in Republiko Tunizijo na drugi in člen 31 Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Libanonsko republiko na drugi strani nasprotujejo zavrnitvi priznanja delnega izvzema iz davčne osnove družbe, ki prejme razdeljene dividende, na podlagi člena 46(11) zakona o davku od dohodkov pravnih oseb v navedeni različici, kadar je to določbo mogoče uporabiti v položajih, v katerih zavezanosti za davek družb razdeljevalk v Tuniziji in Libanonu, državah, v katerih so družbe razdeljevalke rezidentke, ni mogoče preveriti – kar pa mora ugotoviti predložitveno sodišče – ne da bi bilo za Republiko Portugalsko v zvezi s tem mogoče sklicevanje na člen 64(1) PDEU;
 - davčnemu zavezancu je treba skupaj z obrestmi vrniti zneske, pobrane s kršitvijo prava Evropske unije.

⁽¹⁾ UL C 34, 2.2.2015.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. novembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Nelsons GmbH/Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

(Zadeva C-177/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Obveščanje in varstvo potrošnikov — Uredba (ES) št. 1924/2006 — Prehranske in zdravstvene trditve na živilih — Prehodni ukrepi — Člen 28(2) — Izdelki z blagovno znamko ali trgovskim imenom, ki so obstajali pred 1. januarjem 2005 — Pripravki na osnovi „Bachovih cvetov“ — Znamka Evropske unije RESCUE — Izdelki, ki so se pred 1. januarjem 2005 prodajali kot zdravilo, kasneje pa kot živilo)

(2017/C 030/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nelsons GmbH

Toženi stranki: Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

Izrek

Člen 28(2), prvi stavek, Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 107/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008, je treba razlagati tako, da se ta določba uporablja v položaju, v katerem se je živilo z blagovno znamko ali trgovskim imenom pred 1. januarjem 2005 prodajalo kot zdravilo, kasneje pa, z enakimi materialnimi lastnostmi in označeno z isto blagovno znamko ali trgovskim imenom, kot živilo.

(¹) UL C 213, 29.6.2015.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 23. novembra 2016 – Evropska komisija/Francoska republika

(Zadeva C-314/15) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 91/271/EGS — Čiščenje komunalne odpadne vode — Člen 4 (1) in (3) — Sekundarno ali enakovredno čiščenje)

(2017/C 030/07)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: O. Beynet in E. Manhaeve, agenta)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopniki: S. Ghiandoni, A. Daly in D. Colas)

Izrek

1. Francoska republika s tem, da ni zagotovila sekundarnega ali enakovrednega čiščenja odpadnih komunalnih voda iz aglomeracij Goyave, Bastelica, Morne-à-l'Eau, Aiguilles-Château-Ville Vieille, Borgo-Nord, Isola, Plombières-les-Bains, Saint-Céré, Vincey, Etueffont in Volx ter Villeneuve, bodisi za celoten izpust, kar zadeva aglomeracije s populacijskim ekvivalentom med 10 000 in 15 000, bodisi za izpusti v sladke vode in estuarije kar zadeva aglomeracije s populacijskim ekvivalentom med 2 000 in 10 000, ni izpolnila obveznosti iz člena 4(1) in (3) Direktive Sveta z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1137/2008 z dne 22. oktobra 2008.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 294, 7.9.2015.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 1. decembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona – Španija) – Mohamed Daouidi/Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

(Zadeva C-395/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2000/78/ES — Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu — Členi od 1 do 3 — Prepoved vsakršne diskriminacije zaradi hendikepiranosti — Obstoj „hendikepiranosti“ — Pojem „dolgotrajne telesne, duševne, intelektualne ali senzorične okvare“ — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Členi 3, 15, 21, 30, 31, 34 in 35 — Odpoved pogodbe o zaposlitvi delavca, ki je za nedoločen čas začasno nezmožen za delo v smislu nacionalnega prava)

(2017/C 030/08)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Mohamed Daouidi

Tožene stranke: Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

Izrek

Direktivo Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da:

zgolj dejstvo, da je zadevna oseba zaradi nesreče, ki jo je utrpela pri delu, za nedoločen čas začasno nezmožna za delo v smislu nacionalnega prava, ne pomeni, da se omejitev zmožnosti te osebe lahko opredeli kot „dolgotrajna“ v smislu opredelitve „hendikepiranosti“ iz te direktive ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov, ki je bila v imenu Evropske skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 2010/48/ES z dne 26. novembra 2009;

med indici, na podlagi katerih se lahko šteje, da je omejitev „dolgotrajna“, je med drugim dejstvo, da na dan domnevno diskriminatornega dogodka ni mogoče jasno predvideti, da se bo nezmožnost zadevne osebe v kratkem času končala, ali dejstvo, da lahko ta nezmožnost pred ozdravitvijo navedene osebe še precej dolgo traja, in

da mora predložitevno sodišče v okviru preučitve te „dolgotrajnosti“ uporabiti vse objektivne elemente, ki so mu na voljo, zlasti dokumente in potrdila v zvezi s stanjem navedene osebe, ki so bili pripravljeni na podlagi trenutnih zdravstvenih in znanstvenih spoznanj in podatkov.

⁽¹⁾ UL C 354, 26.10.2015

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 24. novembra 2016 – Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG in drugi (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV in drugi (C-409/15 P)/Evropski parlament, Svet Evropske unije

(Združeni zadevi C-408/15 P in C-409/15 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Ničnostna tožba — Člen 263, četrti odstavek, PDEU — Pravica do pravnega sredstva — Procesno upravičenje — Akti, ki se posamično nanaša na fizične ali pravne osebe zaradi „njihovih značilnosti“ — Uredba (EU) št. 511/2014 — Ukrepi za spoštovanje Nagojskega protokola o dostopu do genskih virov ter poštenu in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe s strani uporabnikov v Uniji — Uredba (ES) št. 2100/94 — Omejitve učinkov žlahtniteljska pravica v Skupnosti — Izjeme za žlahtnitelje)

(2017/C 030/09)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzucht GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Könst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV, Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV (C-409/15 P) (zastopniki: P. de Jong, E. Bertolotto, K. Claeyé, P. Vlaemminck in B. Van Vooren, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Evropski parlament (zastopniki: L. Visaggio, J. Rodrigues in R. van de Westelaken, agenti), Svet Evropske unije (zastopnika: M. Simm in M. Moore, agenta)

Izrek

1. Pritožbe se zavrnejo.
2. Družbam Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzucht GmbH, M. Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG, ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Könst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV et Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 328, 5.10.2015.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 24. novembra 2016 (The Labour Court, Ireland – Irska) – David L. Parris/Trinity College Dublin in drugi

(Zadeva C-443/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu — Direktiva 2000/78/ES — Člen 2 — Prepoved diskriminacije zaradi spolne usmerjenosti in starosti — Nacionalna pokojninska shema — Izplačilo vdovske pokojnine registriranemu partnerju — Zahteva — Sklenitev partnerstva pred dopolnjenim 60. letom starosti zavarovanca navedene sheme — Partnerska skupnost — Nemožnost v zadevni državi članici pred letom 2010 — Dokazano trajno razmerje — Člen 6(2) — Upravičitev različnega obravnavanja zaradi starosti)

(2017/C 030/10)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

The Labour Court, Ireland

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dr. David L. Parris

Tožene stranke: Trinity College Dublin, Higher Education Authority, Department of Public Expenditure and Reform in Department of Education and Skills

Izrek

1. Člen 2 Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da nacionalna ureditev – ki v okviru poklicne pokojninske sheme pravico preživelih registriranih partnerjev zavarovancev do vdovske pokojnine pogojuje s tem, da je bila registrirana partnerska skupnost sklenjena pred dopolnjenim 60. letom starosti zavarovanca, pri čemer nacionalno pravo zadevnemu zavarovancu ni dopuščalo, da registrirano partnersko skupnost sklene pred dopolnitvijo te starostne meje – ne pomeni diskriminacije zaradi spolne usmerjenosti.
2. Člena 2 in 6(2) Direktive 2000/78 je treba razlagati tako, da nacionalna ureditev, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari – ki v okviru poklicne pokojninske sheme pravico preživelih registriranih partnerjev zavarovancev do vdovske pokojnine pogojuje s tem, da je bila registrirana partnerska skupnost sklenjena pred dopolnjenim 60. letom starosti zavarovanca, pri čemer nacionalno pravo zadevnemu zavarovancu ni dopuščalo, da registrirano partnersko skupnost sklene pred dopolnitvijo te starostne meje – ne pomeni diskriminacije zaradi starosti.
3. Člena 2 in 6(2) Direktive 2000/78 je treba razlagati tako, da nacionalna ureditev, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, ne more vzpostaviti diskriminacije zaradi skupnega učinka razlogov zaradi spolne usmerjenosti in starosti, če navedena ureditev ne vzpostavlja diskriminacije niti zaradi spolne usmerjenosti niti zaradi starosti, ki se presojata ločeno.

⁽¹⁾ UL C 354, 26.10.2015.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 24. novembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hessisches Landesarbeitsgericht – Nemčija) – Jürgen Webb-Sämann/Christopher Seagon, stečajni upravitelj družbe Baumarkt Praktiker DIY GmbH,

(Zadeva C-454/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2008/94/ES — Člen 8 — Varstvo delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca — Predpisi o socialni varnosti — Obseg — Ukrepi, potrebni za varstvo priznanih ali prihodnjih pravic delavcev iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja — Obveznost določitve pravice do izločitve neplačanih pokojninskih prispevkov iz stečajne mase — Neobstoj)

(2017/C 030/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Hessisches Landesarbeitsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jürgen Webb-Sämann

Tožena stranka: Christopher Seagon, stečajni upravitelj družbe Baumarkt Praktiker DIY GmbH,

Izrek

Člen 8 Direktive 2008/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca je treba razlagati tako, da se v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca ne zahteva, da se odtegnjeni zneski od plače, ki so bili pretvorjeni v pokojninske prispevke nekdanjega zaposlenega, ki bi jih delodajalec moral plačati na pokojninski račun v korist tega zaposlenega, izločijo iz stečajne mase.

⁽¹⁾ UL C 389, 23.11.2015.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 30. novembra 2016 – Evropska komisija/Francoska republika, Orange, Zvezna republika Nemčija

(Zadeva C-486/15 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Državne pomoči — Finančni ukrepi v korist podjetja France Télécom — Ponudba delničarskega posojila — Javne izjave predstavnikov francoske države — Odločba o razglasitvi nezdržljivosti pomoči s skupnim trgom — Pojem „pomoč“ — Pojem „gospodarska prednost“ — Merilo dobro poučenega zasebnega vlagatelja — Obveznost obrazložitve Splošnega sodišča — Meje sodnega nadzora — Izkrivljanje sporne odločbe)

(2017/C 030/12)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: C. Giolito, B. Stromsky, D. Grespan in T. Maxian Rusche, agenti)

Druge stranke v postopku: Francoska republika (zastopniki: G. de Bergues, D. Colas in J. Bousin, agenti), Orange, nekdanja France Télécom (zastopnika: S. Hautbourg in S. Cochard-Quesson, odvetnika), Zvezna republika Nemčija

Izrek

- 1) *Pritožba se zavrne.*
- 2) *Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.*

⁽¹⁾ UL C 381, 16.11.2015.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 1. decembra 2016 – Toni Klement/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Bullerjan GmbH

(Zadeva C-642/15 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Uredba (ES) št. 207/2009 — Znamka Evropske unije — Tridimenzionalna znamka v obliki pečice — Člen 51(1)(a)) — Predlog za razveljavitev znamke Evropske unije — Člen 15(1), drugi pododstavek, (a) — Resna in dejanska uporaba znamke — Zavrnitev predloga za razglasitev ničnosti)

(2017/C 030/13)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnik: Toni Klement (zastopnik: J. Weiser, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: A. Schiffko, agent), Bullerjan GmbH

Izrek

1. *Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 24. septembra 2015, Klement/UUNT – Bullerjan (Oblika pečice) (T-211/14, neobjavljena, EU:T:2015:688), se razveljavi.*
2. *Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.*
3. *Odločitev o stroških se pridrži.*

⁽¹⁾ UL C 68, 22.2.2016.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 24. novembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Nemčija) – Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde/Freistaat Bayern

(Zadeva C-645/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Okolje — Presoja vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje — Direktiva 2011/92/EU — Projekt, ki je predmet presoje — Priloga I, točka 7 — Evropski sporazum o glavnih mednarodnih prometnih žilah (SGŽ) — Razširitev ceste s štirimi pasovi na dolžini manj kot 10 km)

(2017/C 030/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde

Tožena stranka: Freistaat Bayern

ob udeležbi: Stadt Nürnberg

Izrek

1. Priloge I, točka 7(c), k Direktivi 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje ni mogoče razlagati tako, da se ta določba nanaša na projekt rekonstrukcije ceste, pri katerem gre – čeprav kot v postopku v glavni stvari zadeva odsek, ki je krajši od 10 km – za razširitev ali rekonstrukcijo obstoječe ceste s štirimi ali več pasovi.
2. Prilogo I, točka 7(b), k Direktivi 2011/92 je treba razlagati tako, da so „hitre ceste“ v smislu te določbe ceste, ki imajo take tehnične lastnosti, kot jih vsebuje opredelitev iz Priloge II, točka II. 3, k Evropskemu sporazumu o glavnih mednarodnih prometnih žilah (SGŽ), podpisanem 15. novembra 1975 v Ženevi, čeprav te ceste niso sestavni del omrežja glavnih mednarodnih prometnih žil, ki ga ureja ta sporazum, ali so na mestnem območju.
3. Pojem „gradnja“ v smislu Priloge I, točka 7(b), k Direktivi 2011/92 je treba razlagati tako, da se nanaša na izvedbo objektov, ki pred tem niso obstajali, ali na spremembo prej obstoječih objektov v fizičnem smislu. Za presojo, ali je mogoče tako spremembo šteti za enakovredno taki gradnji glede na njeno razsežnost in način izvedbe, mora predložitveno sodišče upoštevati vse lastnosti zadevnega objekta in ne le njegovo dolžino ali ohranitev njegove prvotne trase.

(¹) UL C 90, 7.3.2016.

**Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 24. novembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Oberlandesgericht Düsseldorf – Nemčija) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG/
BIOS Medical Services GmbH, nekdanja BIOS Naturprodukte GmbH**

(Zadeva C-662/15) (¹)

**(Predhodno odločanje — Približevanje zakonodaj — Direktiva 93/42/EGS — Medicinski pripomočki —
Pripomoček iz razreda I (kirurške obveze), ki je bil predmet postopka ocenjevanja skladnosti s strani
proizvajalca — Vzporedni uvoz — Vključitev podatkov glede uvoznika na nalepko — Dodaten postopek
ocenjevanja skladnosti)**

(2017/C 030/15)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Tožena stranka: BIOS Medical Services GmbH, nekdanja BIOS Naturprodukte GmbH

Izrek

Člen 1(2)(f) in člen 11 Direktive Sveta 93/42/EGS z dne 14. junija 1993 o medicinskih pripomočkih, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007, je treba razlagati tako, da ne nalagata, da mora vzporedni uvoznik medicinskega pripomočka, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, ki nosi oznako CE in za katerega je bil opravljen postopek ocenjevanja skladnosti v smislu tega člena 11, izvesti ponovno oceno, da se potrdi skladnost informacij, na podlagi katerih je mogoča identifikacija tega pripomočka in ki jih na nalepko tega pripomočka doda za njegovo dajanje v promet v državi članici uvoznici.

(¹) UL C 118, 4.4.2016.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 1. decembra 2016 – Evropska komisija/Veliko vojvodstvo Luksemburg

(Zadeva C-152/16) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Uredba (ES) št. 1071/2009 — Skupna pravila glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika — Člen 16(1) in (5) — Nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza — Neobstoj medsebojne povezanosti z nacionalnimi elektronskimi registri drugih držav članic)

(2017/C 030/16)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: J. Hottiaux, agent)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopnik: D. Holderer, agent)

Izrek

1. Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da ni vzpostavilo nacionalnega elektronskega registra za cestni prevoz, ki bi bil povsem skladen in medsebojno povezan z nacionalnimi elektronskimi registri drugih držav članic, ni izpolnilo svojih obveznosti na podlagi člena 16 (1) in (5) Uredbe (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi Direktive Sveta 96/26/ES.
2. Velikemu vojvodstvu Luksemburg se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 191, 30.5.2016.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 5. oktobra 2016 – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel/Germanwings GmbH

(Zadeva C-520/16)

(2017/C 030/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel

Tožena stranka: Germanwings GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004⁽¹⁾ razlagati tako, da se možnost izognitve nanaša samo na nastop izrednih razmer ali pa tudi na posledice izrednih razmer, in sicer odpoved leta ali veliko zamudo?
2. Če bo Sodišče na prvo vprašanje odgovorilo, da se možnost izognitve nanaša na zamudo: če izredne razmere vplivajo na zrakoplov, ki je opravil predhodni let, ali mora dejanski letalski prevoznik že po nastopu izrednih razmer v okviru predhodnega leta poskrbeti za nadomestno letalo ali pa lahko s tem počaka, dokler se ne ugotovi, da bodo izredne razmere vplivale na nastanek znatne zamude pri naslednjem letu?
3. Če bo Sodišče na prvo vprašanje odgovorilo, da se možnost izognitve nanaša na zamudo: ali je rezervacija nadomestnega letala (Subcharter) neprimerna, če stroški na primer presegajo trikratnik stroškov dejanskega leta?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 5. oktobra 2016 – Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter/
Germanwings GmbH**

(Zadeva C-521/16)

(2017/C 030/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter

Tožena stranka: Germanwings GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004⁽¹⁾ razlagati tako, da se možnost izognitve nanaša samo na nastop izrednih razmer ali pa tudi na posledice izrednih razmer, in sicer odpoved leta ali veliko zamudo?
2. Če bo Sodišče na prvo vprašanje odgovorilo, da se možnost izognitve nanaša na zamudo: če izredne razmere vplivajo na zrakoplov, ki je opravil predhodni let, ali mora dejanski letalski prevoznik že po nastopu izrednih razmer v okviru predhodnega leta poskrbeti za nadomestno letalo ali pa lahko s tem počaka, dokler se ne ugotovi, da bodo izredne razmere vplivale na nastanek znatne zamude pri naslednjem letu?
3. Če bo Sodišče na prvo vprašanje odgovorilo, da se možnost izognitve nanaša na zamudo: ali je rezervacija nadomestnega letala (Subcharter) neprimerna, če stroški na primer presegajo trikratnik stroškov dejanskega leta?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht München (Nemčija)
17. oktobra 2016 – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH/Hauptzollamt München

(Zadeva C-529/16)

(2017/C 030/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht München

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt München

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je v skladu z določbami člena 28 in naslednjih Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 2700/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2000 ⁽²⁾, dopustno določiti carinsko vrednost na podlagi dogovorjene transferne cene, ki sestoji iz prvotno zaračunanega in prijavljenega zneska ter pavšalne uskladitve po izteku obračunskega obdobja, pri čemer se uporabi ključ za razdelitev, in sicer ne glede na to, ali mora deklarant ob koncu obračunskega obdobja plačati doplačilo matični družbi ali pa od nje prejme dobropis?

2. Če je odgovor pritrdilen:

Ali je mogoče carinsko vrednost, če je treba priznati učinke naknadnih uskladitev transfernih cen (navzgor in navzdol), preveriti oziroma določiti na podlagi poenostavljenih pristopov?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 10, str. 239.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Frankfurt am Main (Nemčija)
25. oktobra 2016 – Kevin Joseph Devine/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(Zadeva C-538/16)

(2017/C 030/20)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landgericht Frankfurt am Main

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Kevin Joseph Devine

Tožena stranka: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 7, točka 1(a), Uredbe (EU) št. 1215/2012 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah razlagati tako, da pojem „zadeve v zvezi s pogodbenimi razmerji“ zajema tudi pravico do odškodnine na podlagi člena 7 Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 29[5]/91 ⁽²⁾, ki se uveljavlja zoper dejanskega letalskega prevoznika, ki ni pogodbeni partner prizadetega potnika?

2. Če je člen 7, točka 1, Uredbe (EU) št. 1215/2012 upošteven:

Ali je treba končni namembni kraj potnika v primeru prevoza na dveh letih, brez omembe vrednega postanka na prestopnem letališču, šteti kot kraj izpolnitve na podlagi člena 7, točka 1(b), druga alineja, Uredbe (EU) št. 1215/2012, tudi če se pravico do odškodnine na podlagi člena 7 Uredbe (ES) št. 261/2004, ki se uveljavlja s tožbo, utemeljuje z motnjo, ki je nastala na prvem delu poti, in je tožba vložena proti dejanskemu letalskemu prevozniku prvega leta, ki ni stranka pogodbe o prevozu?

⁽¹⁾ UL L 351, str. 1.

⁽²⁾ UL L 46, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Frankfurt am Main (Nemčija)
25. oktobra 2016 – Richard Rodriguez Serin/HOP!-Regional**

(Zadeva C-539/16)

(2017/C 030/21)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Frankfurt am Main

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Richard Rodriguez Serin

Tožena stranka: HOP!-Regional

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 5, točka 1(a), Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ⁽¹⁾ razlagati tako, da pojem „zadeve v zvezi s pogodbenimi razmerji“ zajema tudi pravico do odškodnine na podlagi člena 7 Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 29[5]/91 ⁽²⁾, ki se uveljavlja zoper dejanskega letalskega prevoznika, ki ni pogodbeni partner prizadetega potnika?

2. Če je člen 5, točka 1, Uredbe (ES) št. 44/2001 upošteven:

Ali je treba končni namembni kraj potnika v primeru prevoza na dveh letih, brez omembe vrednega postanka na prestopnem letališču, šteti kot kraj izpolnitve na podlagi člena 5, točka 1(b), druga alineja, Uredbe (ES) št. 44/2001, tudi če se pravico do odškodnine na podlagi člena 7 Uredbe (ES) št. 261/2004, ki se uveljavlja s tožbo, utemeljuje z motnjo, ki je nastala na prvem delu poti, in je tožba vložena proti dejanskemu letalskemu prevozniku prvega leta, ki ni stranka pogodbe o prevozu?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo cour d'appel de Mons (Belgija) 28. oktobra
2016 – État belge/Biologie Dr Antoine SPRL**

(Zadeva C-548/16)

(2017/C 030/22)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel de Mons

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: État belge

Nasprotna stranka: Biologie Dr Antoine SPRL

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je s pravili za izdelavo računovodskih izkazov iz Četrte direktive Sveta z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb (Direktiva 78/660/EGS, UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 21), v katerih je določeno:

- letni računovodski izkazi prikazujejo resnično in pošteno sliko sredstev in obveznosti, finančnega stanja in dobička ali izgube družbe (člen 2(3) te direktive);
- dolgoročne rezervacije za obveznosti in stroške so namenjene pokrivanju izgub ali dolgov, katerih narava je jasno opredeljena in za katere je na dan bilance stanja verjetno, da bodo nastali, ali gotovo, da bodo nastali, vendar ni znan znesek ali dan, kdaj se bodo pojavili (člen 20(1) te direktive);
- vrednotenje se mora opraviti na preudarni osnovi, še zlasti:
 - vključijo se lahko le dobički na dan bilance stanja;
 - upoštevane morajo biti vse predvidljive obveznosti in morebitne izgube, ki izhajajo iz poslovnega leta ali predhodnega leta, tudi če postanejo takšne obveznosti in izgube očitne šele med dnem bilance stanja in dnem, ko je bilanca sestavljena (člen 31(1)(c)(aa) in (bb) te direktive);
- upoštevani morajo biti prihodki in odhodki v poslovnem letu, ne glede na dan prejema ali plačila takšnega prihodka ali odhodkov (člen 31(1)(d) te direktive);
- sestavine postavk sredstev in obveznosti morajo biti vrednotene ločeno (člen 31(1)(e) te direktive);

skladno ravnanje družbe izdajateljice delniške opcije, ki ceno prodaje opcije vknjiži med prihodke v davčnem obdobju, ko je bila ta opcija izvršena ali ko je dospel, s čimer upošteva tveganje, ki ga izdajatelj opcije nosi na podlagi sprejete zaveze, [in ne] v davčnem obdobju, v katerem opcijo proda in zanjo dokončno prejme kupnino, pri čemer se tveganje, ki ga nosi izdajatelj opcije, ovrednoti ločeno, tako da se vknjiži rezervacija?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Italija) 31. oktobra 2016 – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano/Palais Kaiserchron Srl

(Zadeva C-549/16)

(2017/C 030/23)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano

Nasprotna stranka: Palais Kaiserchron Srl

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 401 Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽¹⁾ z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost razlagati tako, da je mogoče davek na dodano vrednost in pristojbino za vpis v register (na pogodbe o dajanju poslovnih objektov v najem iz člena 40 in člena 5(1)(a) tarife, prvi del, uredbe predsednika republike št. 131 z dne 26. aprila 1986) pobirati kumulativno, ali pa da ima zadnjenavedena dajatev značilnost prometnega davka?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Centrale Raad van Beroep (Nizozemska)
31. oktobra 2016 – J. Klein Schiphorst/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut
werknemersverzekeringen**

(Zadeva C-551/16)

(2017/C 030/24)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Centrale Raad van Beroep

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: J. Klein Schiphorst

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se sme možnost, ki jo daje člen 64(1)(c) Uredbe št. 883/2004 ⁽¹⁾, glede na člena 63 in 7 navedene uredbe, glede na cilj in vsebino te uredbe ter glede na prosto gibanje oseb in delavcev uporabiti tako, da se prošnja za podaljšanje obdobja izplačevanja nadomestila za brezposelnost v tujino načeloma zavrne, razen če podaljšanja obdobja izplačevanja nadomestila v tujino po mnenju Uvv glede na posebne okoliščine posameznega primera – na primer obstoj konkretne in dokazljive možnosti zaposlitve – ni mogoče razumno odreči?

Če ne:

2. Kako morajo države članice uporabiti možnost, ki jim jo daje člen 64(1)(c) Uredbe št. 883/2004?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kammergericht Berlin (Nemčija) 3. novembra
2016 – Doris Margret Lisette Mahnkopf**

(Zadeva C-558/16)

(2017/C 030/25)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Kammergericht Berlin

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Doris Margret Lisette Mahnkopf

Tožena stranka: Sven Mahnkopf

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(1) Uredbe ⁽¹⁾ razlagati tako, da se področje uporabe Uredbe („v zadevah dedovanja“) nanaša tudi na določbe nacionalnega prava, ki, tako kot člen 1371(1) nemškega civilnega zakonika (Bürgerliches Gesetzbuch; v nadaljevanju: BGB), urejajo premoženjskopravna vprašanja po smrti zakonca z zvišanjem zakonitega dednega deleža drugega zakonca?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je treba člena 68, točka (l) in 67(1) Uredbe razlagati tako, da se lahko dedni delež preživelega zakonca, četudi je delno posledica povečanja v skladu z določbo, ki ureja premoženjskopravna razmerja, kot je člen 1371(1) BGB, v celoti vključi v evropsko potrdilo o dedovanju?

Če je treba na to vprašanje načeloma podati nikalni odgovor, ali je temu vseeno mogoče izjemoma pritrditi v primerih, ko

- a) je potrdilo o dedovanju namenjeno zgolj uveljavljanju pravic dedičev v drugi državi članici glede premoženja zapustnika, ki se nahaja v tej državi in
 - b) se odločanje o vseh vprašanjih, povezanih z dedno zadevo (člen 4 in 21 Uredbe) in – neodvisno od tega, katero kolizijsko pravo se uporablja – vprašanja premoženjskopravnih razmerij med zakonci presoja na podlagi istega nacionalnega prava.
3. Ali je treba, če je odgovor na prvo in drugo vprašanje v celoti nikalen, člen 68, točka (l), Uredbe razlagati tako, da se lahko na podlagi določbe, ki ureja premoženjskopravna razmerja, povišani dedni delež preživelega zakonca kot celota – zaradi zvišanja pa zgolj informativno – vključi v evropsko potrdilo o dedovanju?

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 650/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju odločb in sprejemljivosti in izvrševanju javnih listin v dednih zadevah ter uvedbi evropskega potrdila o dedovanju (UL 2012, L 201, str. 107).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španija) 14. novembra 2016 – Grupo Norte Facility S.A./Angel Manuel Moreira Gómez

(Zadeva C-574/16)

(2017/C 030/26)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Grupo Norte Facility S.A

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Angel Manuel Moreira Gómez

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba glede na načelo enakovrednosti delavcev, zaposlenih za določen čas, in delavcev, zaposlenih za nedoločen čas, šteti prenehanje pogodbe o zaposlitvi zaradi „objektivnih okoliščin“ iz člena 49(1)(c) ET in prenehanje pogodbe o zaposlitvi iz „objektivnih razlogov“ iz člena 52 ET za „primerljiva položaja“, zaradi česar razlika v odpravnini v enem in drugem primeru pomeni različno obravnavanje delavcev, zaposlenih za določen čas, in delavcev, zaposlenih za nedoločen čas, ki pa je prepovedano z Direktivo Sveta 1999/70/ES ⁽¹⁾ z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP?

2. Če je tako, ali je treba šteti, da cilji socialne politike, zaradi katerih je bila ustvarjena pogodba o nadomestitvi, v skladu z določbo 4(1) zgoraj navedenega okvirnega sporazuma upravičujejo tudi različno obravnavanje, ko je odpravnina pri prenehanju delovnega razmerja nižja, če se delodajalec svobodno odloči, da bo taka pogodba o nadomestitvi pogodba za določen čas?
3. Da bi se zagotovil polni učinek navedene Direktive 1999/70/ES in če bi se štelo, da ni razumne utemeljitve, skladne z določbo 4(1), ali to, da se delavci, zaposleni za določen čas, in delavci, zaposleni za nedoločen čas, v zgoraj navedeni španski zakonodaji obravnavajo različno pri določanju odpravnine ob prenehanju delovnega razmerja, pomeni diskriminacijo, ki je ena od prepovedanih v členu 21 Listine, zaradi česar je v nasprotju z načeloma enakega obravnavanja in nediskriminacije, ki sta del splošnih načel prava Unije?

⁽¹⁾ UL L 175, str. 43.

**Pritožba, ki sta jo vložili Sun Pharmaceutical Industries Ltd, nekdanja Ranbaxy Laboratories Ltd, in
Ranbaxy (UK) Ltd 17. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne
8. septembra 2016 v zadevi T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, nekdanja Ranbaxy
Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd/Evropska komisija**

(Zadeva C-586/16 P)

(2017/C 030/27)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožniki: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, nekdanja Ranbaxy Laboratories Ltd, in Ranbaxy (UK) Ltd (zastopniki: R. Vidal, A. Penny, Solicitors, B. Kennelly QC, Barrister)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-460/13 v delu, v katerem je zavrnen njun predlog za razglasitev ničnosti Sklepa Evropske komisije z dne 19. junija 2013 v zadevi COMP/39226 – Lundbeck (citalopram), s katerim je bila ugotovljena kršitev člena 101(1) PDEU in člena 53 Sporazuma o EGP zaradi cilja, v delu, v katerem se ta sklep nanaša na pritožnici;
- razglasi ničnost člena 1(4) Sklepa v delu, v katerem se nanaša na pritožnici;
- razglasi ničnost člena 2(4) Sklepa v delu, v katerem sta v njem pritožnicama naloženi globi, ali, podredno, zmanjša globo, in
- Komisiji naloži plačilo stroškov pritožnic v zvezi s tem postopkom in katerimi koli drugimi ukrepi, ki so po mnenju Sodišča potrebni.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Splošno sodišče je napačno uporabilo test za ugotavljanje kršitve člena 101(1) PDEU „zaradi cilja“, ki ga je uvedlo Sodišče Evropske unije (v nadaljevanju: Sodišče) v zadevi Cartes Bancaires/Komisija (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, v nadaljevanju: sodba Cartes Bancaires). Sporazum med pritožnicama in družbo H. Lundbeck A/S (v nadaljevanju: Lundbeck), ki je začel učinkovati 16. junija 2002 (v nadaljevanju: sporazum), po naravi ni bil škodljiv za konkurenco. Njegov namen je bil *prima facie* razrešiti patentni spor med pritožnicama in družbo Lundbeck. Komisija bi morala za odgovor na vprašanje, ali je bil sporazum dejansko škodljiv za konkurenco, preučiti njegove učinke.

2. Splošno sodišče je z ugotovitvijo, da je v času sklenitve sporazuma med pritožnicama in družbo Lundbeck dejansko obstajala „potencialna konkurenca“, očitno izkrivilo dokaze v spisu. Komisija je morala objektivno dokazati, da sta imeli pritožnici resnično in konkretno možnost za vstop na trg na gospodarsko vzdržen način. Iz dokazov je bilo razvidno, da (a) tak vstop ni bil resnično ali konkretno mogoč, niti objektivno niti kar zadeva gospodarsko vzdržnost, pred potekom veljavnosti sporazuma, in (b) pritožnici v pogajanjih pred sklenitvijo sporazuma nista nameravali pokazati iskrenosti glede njune pripravljenosti za vstop na trg in sta družbo Lundbeck prelisičili, da je pristala na dobavo svojega proizvoda pritožnicama po nižani ceni in na plačilo pritožnicama. To je pritožnicama dejansko omogočilo takojšen vstop na trg, česar drugače nikakor ne bi mogli storiti. Splošno sodišče ni upoštevalo ključne razlike med pritožnicama in drugimi proizvajalci generikov, ki so sklenili sporazume z družbo Lundbeck, in sicer da pritožnici nista imeli realne in konkretne možnosti za pridobitev dovoljenja za promet v časovnem okviru trajanja sporazuma.
3. Pritožnicama naj nikakor ne bi bilo mogoče naložiti kazni. V času sklenitve sporazuma v Smernicah Komisije tak sporazum ni bil obravnavan kot kršitev „zaradi cilja“. Šlo je za nov primer, v katerem je imela družba Lundbeck *prima facie* zaščito pred konkurenco v obliki svojih patentov in regulatornih ovir, pritožnici pa sta v resnici izboljšali svojo možnost za konkuriranje družbi Lundbeck na upoštevnem trgu, tako da sta pridobili zaloge proizvoda družbe Lundbeck po nižani ceni, ki sta ga lahko označevali kot svojega. Pri kazni, ki je bila naložena pritožnicama, nista bila upoštevani novost kršitve in nerazumno oklevanje Komisije: obvestilo o preiskavi bi bilo pritožnicama lahko zlahka posredovano več kot pet let pred dejanskim obvestilom.

Pritožba, ki jo je Generics (UK) Ltd vložila 18. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 8. septembra 2016 v zadevi T-469/13, Generics (UK)/Komisija

(Zadeva C-588/16 P)

(2017/C 030/28)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Generics (UK) Ltd (zastopnika: I. Vandenborre in T. Goetz, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo ali glede tega sprejme druge primerne ukrepe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče ni dokazalo, da sporazumi o poravnavi pomenijo kršitev „zaradi učinka“ v okviru pomena sodbe v zvezi z bančnimi karticami. Splošno sodišče zlasti ni pojasnilo kako sami sporazumi o poravnavi kažejo na zadostno stopnjo omejitve konkurence, ne da bi bilo treba preučiti njihove dejanske in potencialne učinke. Splošno sodišče, nasprotno, izraža dvom in negotovost v zvezi s kritičnimi točkami analize sporazumov o poravnavi.
2. Drugi pritožbeni razlog: dokazi, ki utemeljujejo ugotovitve Splošnega sodišča, ne ustrezajo zahtevam v zvezi s točnostjo, zanesljivostjo, skladnostjo in celovitostjo dokazov, za katere Splošno sodišče meni, da so nujni za to, da se zadosti dokaznemu bremenu kršitve „zaradi učinka“.
3. Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče je obrnilo dokazno breme s tem, ko je družbi Generics (UK) naložilo zahtevo, da dokaže, da bi z gotovostjo prišlo do spora v primeru, če bi bila tržna uveljavitev ogrožena, družba Generics (UK) pa bi v sporu gotovo izgubila, v podporo zakonitosti sporazumov o poravnavi.

4. Četrty pritožbeni razlog: Splošno sodišče ni izvedlo celovite presoje zavrnitve uporabe člena 101(3) PDEU s strani Komisije.
5. Peti pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, s tem ko je prekoračilo svoje pristojnosti pri nadzoru zakonitosti, ker je ugotovilo novo kršitev člena 101(1) PDEU, ki v odločbi ni bila navedena, ugotovitve Komisije pa je nadomestilo s svojimi ugotovitvami.
6. Šesti pritožbeni razlog: Splošno sodišče ni navedlo nobenih nedvoumnih, natančnih in skladnih dokazov za ugotovitev, da je družba Generics (UK) namenoma ali iz malomarnosti storila domnevne kršitve, kot to zahteva člen 23(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 ⁽¹⁾ z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe.

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205.

Tožba, vložena 21. novembra 2016 – Evropska komisija/Helenska republika

(Zadeva C-590/16)

(2017/C 030/29)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: Flavia Tomat in Aikaterini Kyratsou, agenta)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da v skladu s členom 258 Pogodbe o delovanju Evropske unije Helenska republika s tem, da je sprejela in ohranila v veljavi predpise, ki na bencinskih servisih družbe Hellenic Duty Free Shops SA na mejnih prehodih Kipoi ob reki Evros, Kakavia in Evzoni, ki vsi ležijo na območjih, ki mejijo na tretje države – v obravnavanem primeru na Turčijo, Albanijo in Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo – dovoljujejo dajanje naftnih derivatov na trg brez pobiranja trošarin, ni izpolnila obveznosti iz člena 7(1) Direktive 2008/118/ES ⁽¹⁾;
- Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbena razloga in bistvene trditve

1. V skladu z obrazloženim mnenjem, ki ga je Komisija dne 1. septembra 2014 poslala grškim organom, Grčija z odobritvijo, da se na bencinskih servisih v upravljanju družbe Hellenic Duty Free Shops SA na mejnih prehodih Kipoi ob reki Evros, Kakavia in Evzoni dajejo na trg naftnih derivati, za katere se ne pobirajo trošarine, ni izpolnila obveznosti iz Direktive 2008/118/ES o splošnem režimu za trošarino, saj Grčija meni, da takšno dajanje na trg ne pomeni prave sprostitve v porabo. Neposredna prodaja goriva vozilom na navedenih bencinskih servisih pomeni sprostitev v porabo in je zanjo treba plačati trošarino.
2. Zakonodajalec Unije je izrecno določil primere odstopanja od splošnega pravila, da se davek obračuna v državi članici porabe. Uporaba poenostavljenih postopkov glede izvoza v tretjo državo za dajanja naftnih derivatov, za katere je treba plačati trošarino, na trg, je v nasprotju z Direktivo 2008/118, ker ne spada na področje uporabe katere od njenih upoštevnih določb.

⁽¹⁾ UL L 9, 14.1.2009, str. 9.

Pritožba, ki sta jo H. Lundbeck A/S in Lundbeck Ltd vložili 18. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 8. septembra 2016 v zadevi T-472/13, H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd/Evropska komisija

(Zadeva C-591/16 P)

(2017/C 030/30)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: H. Lundbeck A/S in Lundbeck Ltd (zastopnika: R. Subiotto QC, Barrister, T. Kuhn, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija in Evropska zveza farmacevtske industrije in združenj (EFPIA)

Predlogi

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- sodbo v celoti ali deloma razveljavi,
- razglasi ničnost odločbe v delu, v katerem se nanaša na pritožnici, ali podredno odpravi globi, ki sta bili pritožnicama naloženi s to odločbo, ali še bolj podredno, znatno zmanjša globi, ki sta bili s to odločbo naloženi pritožnicama;
- naloži Komisiji plačilo pravnih in drugih stroškov teh postopkov in postopkov pred Splošnim sodiščem;
- po potrebi, zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje v skladu s sodbo Sodišča;
- sprejme katerekoli druge ukrepe, ki so potrebni po mnenju Sodišča.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici s prvim pritožbenim razlogom zatrjujeta, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, ko je pritrdilo Komisijinemu sklepu, da je bil cilj sporazumov omejiti konkurenco. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo z ugotovitvijo, da sporazum omejuje konkurenco zaradi cilja, četudi spada na področje uporabe patentov družbe Lundbeck. Ni mogoče šteti, da tak sporazum po svoji naravi škodi konkurenci, saj vsebuje omejitve, ki so primerljive tistim, ki bi jih imetnik patenta lahko pridobil s sodno odločbo, s katero se izvajajo njegovi patenti. Samo plačilo ne more spremeniti sicer legitimnega in neproblematičnega sporazuma, kot je sporazum o patentni poravnavi, v omejitev konkurence zaradi cilja. Zato ni mogoče šteti, da GUK UK sporazum, ki po mnenju Splošnega sodišča spada na področje uporabe patentov družbw Lundbeck, omejuje konkurenco zaradi cilja. Enaka ugotovitev velja za preostalih pet sporazumov, saj je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo z opredelitvijo, da presegajo področje uporabe patentov družb Lundbeck.

Z drugim pritožbenim razlogom pritožnici trdita, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da ni uporabilo pravilna pravna merila pri presoji, ali pet od šestih sporazumov vsebuje omejitve, ki presegajo področje uporabe patentov družb Lundbeck. Splošno sodišče bi moralo preizkusiti, ali je med družbo Lundbeck in vsakim posameznim proizvajalcem generikov obstajalo „soglasje volj“ v smislu člena 101 PDEU, da je/so zadevni sporazum(-i), razen GUK UK sporazuma, nalagal(-i) omejitve, ki so presegale področje uporabe patentov družbe Lundbeck. Uporaba teh meril vodi do nujne pravne ugotovitve, da je sporazum zajet s predmetom patentov družbe Lundbeck.

Pritožnici s tretjim pritožbenim razlogom navajata, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da ni uporabilo pravih pravnih meril pri presoji, ali pet ali manj od šestih sporazumov omejuje konkurenco zaradi cilja, ki presegajo področje uporabe patentov družbe Lundbeck. V okviru njihovega gospodarskega in pravnega konteksta sporazumi po svoji naravi niso škodili konkurenci in niso primerljivi s sporazumi o razdelitvi trgov. Splošno sodišče pa je napačno uporabilo pravo s tem, da ni opravilo presoje nasprotnih dejstev.

S četrtem pritožbenim razlogom pritožnici zatrjujeta, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, storilo očitno napako pri presoji dokaza in podalo protislovno obrazložitev, s katero je potrdilo ugotovitev Komisije, da so bili družba Lundbeck in proizvajalci generikov dejanski ali potencialni konkurenti v trenutku sporazumov, ne glede na to, ali so proizvodi proizvajalcev generikov kršili patente družbe Lundbeck. Prvič, Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da ni upoštevalo obstoja pravnih ovir, to je patentov družbe Lundbeck, ki so proizvajalcem generikov preprečevale vstop na trg s citalopram proizvodi. Drugič, ugotovitev Splošnega sodišča, da je družba Lundbeck dvomila v veljavnost svojih patentov, je obremenjena s pravno napako, očitno napako pri presoji dokazov in protislovno obrazložitvijo. Tretjič, Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s sklepanjem, da dokaz, ki je izviral iz obdobja po sklenitvi sporazumov, vendar v mnogih primerih pred iztekom sporazumov, ne more biti odločilen pri presoji, ali so bili proizvajalci generikov potencialni konkurenti družbe Lundbeck. Ti dokumenti vsebujejo znanstveni dokaz, da so proizvajalci generikov ali njihovi proizvajalci surovin kršili patente družbe Lundbeck, sklepe nacionalnih sodišč, s katerimi so bile družbi Lundbeck odobrene predhodne odredbe ali druge oblike pravnega varstva zoper citalopram proizvodom, katerih osnova so surovine, ki jih uporabljajo nekateri proizvajalci generikov, potrditev Evropskega patentnega urada (EPU) glede veljavnosti patenta kristalizacije družbe Lundbeck z vseh upoštevnihih vidikov, v katerih moč je Komisija podvomila. Nazadnje, Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo in ni navedlo nobene obrazložitve glede ugotovitve, da je vsak proizvajalec generikov imel resnične in konkretne možnosti za vstop na trg, ne da bi primerno presodilo, ali bi to lahko dosegli brez kršitve citalopram proizvodov.

Pritožnici s petim tožbenim razlogom navajata, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je potrdilo Komisijino odločitev, da družbi Lundbeck naloži globe. Prvič, Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da ni uporabilo standarda v zvezi z odgovornostjo. Drugič, Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je potrdilo ugotovitev Komisije, da družbi Lundbeck ni mogla ostati neznana protikonkurenčnost njenega ravnanja. Tretjič, Splošno sodišče je kršilo načelo pravne varnosti in prepovedi retroaktivnega učinka s tem, da je potrdilo naložitev več kot simbolične globe.

S šestim pritožbenim razlogom pritožnici podredno zatrjujeta, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo in ni podalo ustrezne obrazložitve, ko je potrdilo Komisijin izračun glob, naloženih pritožnicama. Vrednost prodaj, na kateri temeljijo globe, vključujejo prodaje družbe Lundbeck v nekaterih državah članicah EGP, v katerih je bil proizvajalcem generikov dejansko preprečen vstop, ker so dovoljenja za promet (DP) pridobili šele po izteku sporazumov, oziroma glede Avstrije, ker je patent družbe Lundbeck s sestavino citalopram še vedno veljal med znatnim obdobjem trajanja sporazumov. Poleg tega ta primer upravičuje uporabo nižjega odstotka za težo, zlasti ker sporazumi niso primerljivi kartelom in njihov geografski obseg je bil veliko bolj omejen kot njihovo geografski obseg glede na besedilo sporazumov.

Pritožba, ki jo je Viktor Fedorovych Yanukovych vložil 23. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti razširjeni senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-346/14, Yanukovych/Svet

(Zadeva C-598/14 P)

(2017/C 030/31)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Viktor Fedorovych Yanukovych (zastopnik: T. Beazley QC)

Druge stranke v postopku: Svet Evropske unije, Evropska komisija, Republika Poljska

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča (deveti razširjeni senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-346/14 v delu, ki je naveden v pritožbi, in sicer točki 2 in 4 izreka te sodbe;
- odredi ukrepe, ki jih je predlagal pritožnik v postopku pred Splošnim sodiščem, in sicer:
 - razglasitev ničnosti Sklepa Sveta (SZVP) 2015/143 z dne 29. januarja 2015 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP (¹) (v nadaljevanju: drugi sklep o spremembi);

- razglasitev ničnosti Sklepa Sveta (SZVP) 2015/364 z dne 5. marca 2015 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP ⁽²⁾, in
- razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2015/357 z dne 5. marca 2015 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 ⁽³⁾;

v delih, v katerih se ti akti nanašajo na pritožnika, in

- Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov pritožbe in predloga za razglasitev ničnosti v vlogi za prilagoditev.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. **Prvi pritožbeni razlog:** Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da je merilo za vpis iz člena 1(1) Sklepa Sveta 2014/119/SZVP, kakor je bil spremenjen z drugim sklepom o spremembi, združljivo s cilji skupne zunanje in varnostne politike, kot so navedeni v členu 21 Pogodbe o Evropski uniji. Splošno sodišče ni sprevidelo, da morajo biti zatrjevana dejanja odtujitve državnih sredstev vsaj predmet pregona ali drugih sodnih postopkov v zadevni državi, kadar, kot v tej zadevi, obstajajo verodostojni dokazi, da v zadevni državi v preteklosti niso bila dosledno in ustrezno spoštovana temeljna načela na področju človekovih pravic ali pravna država.
2. **Drugi pritožbeni razlog:** Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da (1) ni ugotovilo, da obstajajo verodostojni dokazi za to, da v Ukrajini v preteklosti niso bile dosledno in ustrezno spoštovane človekove pravice ali pravna država, in (2) je nekatere ukrajinske pravosodne organe, na podlagi dokazov katerih se je oprl Svet Evropske unije, opisalo kot „visoke pravosodne organe“. Splošno sodišče je storilo še dodatno napako, ker ni podalo nobene obrazložitve v zvezi s svojimi ugotovitvami glede točk (1) in (2).
3. **Tretji pritožbeni razlog:** Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da (1) je ugotovilo, da je vpis pritožnikovega imena na seznam na podlagi dopisa z dne 10. oktobra 2014, ki so ga poslali ukrajinski organi, združljiv z merilom za vpis, in (2) ugotovilo, da Svet v zvezi z vpisom pritožnika na seznam ni storil očitne napake pri presoji.

⁽¹⁾ Sklep Sveta (SZVP) 2015/143 z dne 29. januarja 2015 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2015, L 24, str. 16).

⁽²⁾ Sklep Sveta (SZVP) 2015/364 z dne 5. marca 2015 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2015, L 62, str. 25).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/357 z dne 5. marca 2015 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2015, L 62, str. 1).

**Pritožba, ki jo je Oleksandr Viktorovych Yanukovych vložil 23. novembra 2016 zoper sodbo
Splošnega sodišča (deveti razširjeni senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-348/14, Yanukovych/
Svet**

(Zadeva C-599/14 P)

(2017/C 030/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (zastopnik: T. Beazley QC)

Druge stranke v postopku: Svet Evropske unije, Evropska komisija

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča (deveti razširjeni senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-348/14 v delu, ki je naveden v pritožbi, in sicer točki 2 in 4 izreka te sodbe;

- odredi ukrepe, ki jih je predlagal pritožnik v postopku pred Splošnim sodiščem, in sicer:
 - razglasitev ničnosti Sklepa Sveta (SZVP) 2015/143 z dne 29. januarja 2015 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: drugi sklep o spremembi);
 - razglasitev ničnosti Sklepa Sveta (SZVP) 2015/364 z dne 5. marca 2015 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP ⁽²⁾, in
 - razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2015/357 z dne 5. marca 2015 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 ⁽³⁾;
- v delih, v katerih se ti akti nanašajo na pritožnika, in
- Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov pritožbe in predloga za razglasitev ničnosti v vlogi za prilagoditev.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. **Prvi pritožbeni razlog:** Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da je merilo za vpis iz člena 1(1) Sklepa Sveta 2014/119/SZVP, kakor je bil spremenjen z drugim sklepom o spremembi, združljivo s cilji skupne zunanje in varnostne politike, kot so navedeni v členu 21 Pogodbe o Evropski uniji. Splošno sodišče ni spredvidelo, da morajo biti zatrjevana dejanja odtujitve državnih sredstev vsaj predmet pregona ali drugih sodnih postopkov v zadevni državi, kadar, kot v tej zadevi, obstajajo verodostojni dokazi, da v zadevni državi v preteklosti niso bila dosledno in ustrezno spoštovana temeljna načela na področju človekovih pravic ali pravna država.
2. **Drugi pritožbeni razlog:** Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da (1) ni ugotovilo, da obstajajo verodostojni dokazi za to, da v Ukrajini v preteklosti niso bile dosledno in ustrezno spoštovane človekove pravice ali pravna država, in (2) je nekatere ukrajinske pravosodne organe, na podlagi dokazov katerih se je oprl Svet Evropske unije, opisalo kot „visoke pravosodne organe“. Splošno sodišče je storilo še dodatno napako, ker ni podalo nobene obrazložitve v zvezi s svojimi ugotovitvami glede točk (1) in (2).
3. **Tretji pritožbeni razlog:** Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da (1) je ugotovilo, da je vpis pritožnikovega imena na seznam na podlagi dopisa z dne 30. decembra 2014, ki so ga poslali ukrajinski organi, združljiv z merilom za vpis, in (2) ugotovilo, da Svet v zvezi z vpisom pritožnika na seznam ni storil očitne napake pri presoji.

⁽¹⁾ Sklep Sveta (SZVP) 2015/143 z dne 29. januarja 2015 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2015, L 24, str. 16).

⁽²⁾ Sklep Sveta (SZVP) 2015/364 z dne 5. marca 2015 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2015, L 62, str. 25).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/357 z dne 5. marca 2015 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2015, L 62, str. 1).

Pritožba, ki jo je družba National Iranian Tanker Company vložila 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 14. septembra 2016 v zadevi T-207/15, National Iranian Tanker Company/Svet Evropske unije

(Zadeva C-600/16 P)

(2017/C 030/33)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: National Iranian Tanker Company (zastopniki: T. de la Mare QC, M. Lester QC, J. Pobjoy, barristers, R. Chandrasekera, S. Ashley, C. Murphy, solicitors)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 14. septembra 2016 v zadevi National Iranian Tanker Company/Svet Evropske unije (zadeva T-207/15);
- ugoti predlogom, ki jih je pritožnik navedel v postopku pred Splošnim sodiščem, zlasti tako da:
 - Sklep Sveta (SZVP) 2015/236 z dne 12. februarja 2015 ⁽¹⁾ in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2015/230 z dne 12. februarja 2015 ⁽²⁾ razglasi za nična v delu, v katerem veljata za tožečo stranko;
 - podredno, ugotovi, da se, prvič, člen 20(1)(c) Sklepa Sveta 2007/140/SZVP z dne 26. julija 2010 ⁽³⁾ (kakor je bil spremenjen) in, drugič, člen 23(2)(d) Uredbe Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 ⁽⁴⁾ (kakor je bil spremenjen), ne uporabljata v delu, v katerem se nanašata na pritožnico, ker sta nezakonita, in
- nasprotni stranki v postopku s pritožbo naloži plačilo stroškov pritožbe in postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge.

1. V prvem pritožbenem razlogu navaja, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da Sklep Sveta (SZVP) 2015/236 z dne 12. februarja 2015 in Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/230 z dne 12. februarja 2015 nista kršila načel res judicata, pravne varnosti, legitimnih pričakovanj in pravnomočnosti, ali pravice do učinkovitega pravnega sredstva na podlagi člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
2. V drugem pritožbenem razlogu navaja, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da so merila za vpis glede pritožnika izpolnjena.
3. V tretjem pritožbenem razlogu navaja, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da je bil poseg v temeljne pravice pritožnika sorazmeren.
4. V četrtem pritožbenem razlogu navaja, da je Splošno sodišče storilo napako, ker je zavrnilo podredno trditev pritožnika, da bi široka razlaga merila za vpis povzročila nesorazmernost tega merila.

⁽¹⁾ Sklep Sveta (SZVP) 2015/236 z dne 12. februarja 2015 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 39, str. 18).

⁽²⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/230 z dne 12. februarja 2015 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 39, str. 3).

⁽³⁾ Sklep Sveta z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (2010/413/SZVP) (UL L 195, str. 39).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 (UL L 88, str. 1).

Pritožba, ki sta jo Arrow Group ApS in Arrow Generics Ltd vložili 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 8. septembra 2016 v zadevi T-467/13, Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd/Evropska komisija

(Zadeva C-601/16 P)

(2017/C 030/34)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd (zastopniki: C. Firth, S. Kon, C. Humpe, Solicitors)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 8. septembra 2016 v zadevi T-467/13 in/ali za nične razglasi člene 1, 2 in 3 sklepa Komisije C(2013) 3803 final z dne 19. junija 2013 v zadevi AT.39226-Lundbeck v delu, v katerem se nanašajo na družbo Arrow; ali
- podredno, razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 8. septembra 2016 v zadevi T-467/13, zadevo pa vrne Splošnemu sodišču v ponovno presojanje; ali
- podpodredno, razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 8. septembra 2016 v zadevi T-467/13 v delu, v katerem je bilo s sodbo potrjeno zmanjšanje globe, naložene družbi Arrow, v skladu s členom 2 sklepa Komisije C(2013) 3803 final v zvezi z dogovori med Združenim kraljestvom in Dansko, ali pa zmanjša znesek takšne globe; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov družbe Arrow.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo zadevni test za potencialno konkurenco:

1. Splošno sodišče je dokazno breme preložilo na družbo Arrow in Komisijo oprostilo njene dolžnosti, da se predloži dokaz za obstoj potencialne konkurence.
2. Splošno sodišče je napačno ugotovilo obstoj potencialne konkurence na podlagi številnih domnev, ki nasprotujejo načelu, da potencialna konkurenca zahteva obstoj dejanske in konkretne možnosti vstopa na trg.
3. Splošno sodišče je pripisalo preveliko težo nameri družbe Lundbeck in napačno presodilo očitni pomen dejstev, ki so nastali po podpisu sporazumov.
4. Splošno sodišče ni upoštevalo pomena in učinkov sodbe Paroxetine, ki jo je izdalo angleško sodišče.
5. Splošno sodišče je izpeljalo obstoj potencialne konkurence iz dejstva, da je družba Arrow izvedla korake za pripravo vstopa na trg.
6. Splošno sodišče je napačno uporabilo domnevo, da so patenti družbe Lundbeck začasno neveljavni in niso kršeni.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno ugotovilo, da je namen sporazumov o poravnavi patentov omejevanje konkurence:

1. Splošno sodišče ni upoštevalo dejstva, da sporazum, ki „zgolj lahko“ omejuje konkurenco, ni predmet kršitve.
2. Splošno sodišče je storilo napako s tem, ko je sporazume opredelilo kot sporazume o izključitvi trgov.
3. Splošno sodišče je napačno ugotovilo, da bi Komisija lahko dokazala protikonkurenčni namen, ne da bi bilo treba upoštevati položaj, ki naj bi bil sicer dosežen ob neobstoju sporazumov.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno sledilo sklepanju Komisije, da je družba Arrow namenoma ali iz malomarnosti storila očitane kršitve in se ne bi smelo naložiti globe.

**Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča
(deveti senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-111/14, Unitec Bio/Svet**

(Zadeva C-602/16 P)

(2017/C 030/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopnika: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Unitec Bio SA, Evropska komisija, European Biodiesel Board (EBB)

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016, ki je bila Svetu vročena 16. septembra 2016, v zadevi T-111/14, Unitec Bio SA/Svet Evropske unije;
- zavrne prvostopenjsko tožbo tožeče stranke za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe; in
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov Sveta v zvezi s postopkom na prvi stopnji in pritožbenim postopkom.

Podredno:

- zadevo naj vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- odločitev o stroških postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka naj se pridrži.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. **Prvič**, Splošno sodišče naj bi z uporabo napačnega pravnega preizkusa pri presoji, ali je imel Svet na voljo dokaze za svojo določitev, da so bile nacionalne cene surovin, navedene v registrih zadevnih argentinskih izvoznikov, dovolj izkrivljene, da se upravičeno niso upoštevale in da se je uporabila metodologija iz člena 2(5), drugi pododstavek, osnovne uredbe ⁽¹⁾. S tem naj bi Splošno sodišče instituciji naložilo preveliko dokazno breme.
2. **Drugič**, ugotovitev Splošnega sodišča, da na podlagi dokazov, ki so jih predložile institucije, ni mogoče ugotoviti, da so bile v Argentini cene glavnih surovin znatno izkrivljene zaradi sistema diferenciranih izvoznih davkov, naj ne bi bila primerno obrazložena.
3. **Tretjič**, izrek izpodbijane sodbe, s katerim so protidampinške dajatve razglašene za nične v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko, naj ne bi bil sorazmeren v primerjavi z edinim razlogom za razglasitev ničnosti, ki ga je upoštevalo Splošno sodišče, in naj bi povzročal prekomerne učinke ugotovitve nezakonitosti.
4. Svet bo dokazal, da je bilo v izpodbijani sodbi pravo večkrat napačno uporabljeno, kar naj bi vplivalo na njeno veljavnost. Poleg tega Svet trdi, da so dejstva, na katerih temelji prvi tožbeni razlog tožeče stranke na prvi stopnji, dovolj dokazana, da lahko Sodišče odloči o tem razlogu in tožbo zavrne.
5. Svet zato spoštljivo predlaga, naj se izpodbijana sodba razveljavi in naj se predlog tožeče stranke na prvi stopnji za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe zavrne.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, v nadaljevanju: osnovna uredba).

Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia in PT Wilmar Nabati Indonesia/Svet

(Zadeva C-603/16 P)

(2017/C 030/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopnika: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, odvetnik)

Druge stranke v postopku: PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Evropska komisija, European Biodiesel Board (EBB)

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016, ki je bila Svetu vročena 16. septembra 2016, v zadevi T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia in PT Wilmar Nabati Indonesia/Svet Evropske unije;
- zavrne prvostopenjsko tožbo za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe; in
- tožečima strankama naloži plačilo stroškov Sveta v zvezi s postopkom na prvi stopnji in pritožbenim postopkom.

Podredno:

- zadeve naj vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- odločitev o stroških postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka naj se pridrži.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. **Prvič**, Splošno sodišče naj bi z uporabo napačnega pravnega preizkusa pri presoji, ali je imel Svet na voljo dokaze za svojo določitev, da so bile nacionalne cene surovin, navedene v registrih zadevnih indonezijskih izvoznikov, dovolj izkrivljene, da se upravičeno niso upoštevale in da se je uporabila metodologija iz člena 2(5), drugi pododstavek, osnovne uredbe⁽¹⁾. S tem naj bi Splošno sodišče instituciji naložilo preveliko dokazno breme.
2. **Drugič**, ugotovitev Splošnega sodišča, da na podlagi dokazov, ki so jih predložile institucije, ni mogoče ugotoviti, da so bile v Indoneziji cene glavnih surovin znatno izkrivljene zaradi sistema diferenciranih izvoznih davkov, naj ne bi bila primerno obrazložena.
3. **Tretjič**, izrek izpodbijane sodbe, s katerim so protidampinške dajatve razglašene za nične v delu, v katerem se nanašajo na tožeči stranki, naj ne bi bil sorazmeren v primerjavi z edinim razlogom za razglasitev ničnosti, ki ga je sprejelo Splošno sodišče, in naj bi povzročal prekomerne učinke ugotovitve nezakonitosti.
4. Svet bo dokazal, da je bilo v izpodbijani sodbi pravo večkrat napačno uporabljeno, kar naj bi vplivalo na njeno veljavnost. Poleg tega Svet trdi, da so dejstva, na katerih temelji šesti tožbeni razlog tožečih strank na prvi stopnji, dovolj dokazana, da lahko Sodišče odloči o tem razlogu in tožbo zavrne.
5. Svet zato spoštljivo predlaga, naj se izpodbijana sodba razveljavi in naj se predlog tožečih strank na prvi stopnji za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe zavrne.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, v nadaljevanju: osnovna uredba).

Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-121/14, Pelita Agung Agrindustri/Svet

(Zadeva C-604/16 P)

(2017/C 030/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopnika: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, odvetnik)

Druge stranke v postopku: PT Pelita Agung Agrindustri, Evropska komisija, European Biodiesel Board (EBB)

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016, ki je bila Svetu vročena 16. septembra 2016, v zadevi T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri/Svet Evropske unije;
- zavrne prvostopenjsko tožbo za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe; in
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov Sveta v zvezi s postopkom na prvi stopnji in pritožbenim postopkom.

Podredno:

- zadeve naj vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- odločitev o stroških postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka naj se pridrži.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. **Prvič**, Splošno sodišče naj bi z uporabo napačnega pravnega preizkusa pri presoji, ali je imel Svet na voljo dokaze za svojo določitev, da so bile nacionalne cene surovin, navedene v registrih zadevnih indonezijskih izvoznikov, dovolj izkrivljene, da se upravičeno niso upoštevale in da se je uporabila metodologija iz člena 2(5), drugi pododstavek, osnovne uredbe ⁽¹⁾. S tem naj bi Splošno sodišče instituciji naložilo preveliko dokazno breme.
2. **Drugič**, ugotovitev Splošnega sodišča, da na podlagi dokazov, ki so jih predložile institucije, ni mogoče ugotoviti, da so bile v Indoneziji cene glavnih surovin znatno izkrivljene zaradi sistema diferenciranih izvoznih davkov, naj ne bi bila primerno obrazložena.
3. **Tretjič**, izrek izpodbijane sodbe, s katerim so protidampinške dajatve razglašene za nične v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko, naj ne bi bil sorazmeren v primerjavi z edinim razlogom za razglasitev ničnosti, ki ga je sprejelo Splošno sodišče, in naj bi povzročal prekomerne učinke ugotovitve nezakonitosti.
4. Svet bo dokazal, da je bilo v izpodbijani sodbi pravo večkrat napačno uporabljeno, kar naj bi vplivalo na njeno veljavnost. Poleg tega Svet trdi, da so dejstva, na katerih temelji drugi tožbeni razlog tožeče stranke na prvi stopnji, dovolj dokazana, da lahko Sodišče odloči o tem razlogu in tožbo zavrne.
5. Svet zato spoštljivo predlaga, naj se izpodbijana sodba razveljavi in naj se predlog tožeče stranke na prvi stopnji za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe zavrne.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, v nadaljevanju: osnovna uredba).

Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-120/14, PT Ciliandra Perkasa/Svet

(Zadeva C-605/16 P)

(2017/C 030/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopnika: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, odvetnik)

Druge stranke v postopku: PT Ciliandra Perkasa, Evropska komisija, European Biodiesel Board (EBB)

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016, ki je bila Svetu vročena 16. septembra 2016, v zadevi T-120/14, PT Ciliandra Perkasa/Svet Evropske unije;
- zavrne prvostopenjsko tožbo za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe; in
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov Sveta v zvezi s postopkom na prvi stopnji in pritožbenim postopkom.

Podredno:

- zadeve naj vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- odločitev o stroških postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka naj se pridrži.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. **Prvič**, Splošno sodišče naj bi z uporabo napačnega pravnega preizkusa pri presoji, ali je imel Svet na voljo dokaze za svojo določitev, da so bile nacionalne cene surovin, navedene v registrih zadevnih indonezijskih izvoznikov, dovolj izkrivljene, da se upravičeno niso upoštevale in da se je uporabila metodologija iz člena 2(5), drugi pododstavek, osnovne uredbe ⁽¹⁾. S tem naj bi Splošno sodišče instituciji naložilo preveliko dokazno breme.
2. **Drugič**, ugotovitev Splošnega sodišča, da na podlagi dokazov, ki so jih predložile institucije, ni mogoče ugotoviti, da so bile v Indoneziji cene glavnih surovin znatno izkrivljene zaradi sistema diferenciranih izvoznih davkov, naj ne bi bila primerno obrazložena.
3. **Tretjič**, izrek izpodbijane sodbe, s katerim so protidampinške dajatve razglašene za nične v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko, naj ne bi bil sorazmeren v primerjavi z edinim razlogom za razglasitev ničnosti, ki ga je sprejelo Splošno sodišče, in naj bi povzročal prekomerne učinke ugotovitve nezakonitosti.
4. Svet bo dokazal, da je bilo v izpodbijani sodbi pravo večkrat napačno uporabljeno, kar naj bi vplivalo na njeno veljavnost. Poleg tega Svet trdi, da so dejstva, na katerih temelji tretji tožbeni razlog tožeče stranke na prvi stopnji, dovolj dokazana, da lahko Sodišče odloči o tem razlogu in tožbo zavrne.
5. Svet zato spoštljivo predlaga, naj se izpodbijana sodba razveljavi in naj se predlog tožeče stranke na prvi stopnji za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe zavrne.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, v nadaljevanju: osnovna uredba).

**Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča
(deveti senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-80/14, PT Musim Mas/Svet**

(Zadeva C-606/16 P)

(2017/C 030/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopnika: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, odvetnik)

Druge stranke v postopku: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Evropska komisija, European Biodiesel Board (EBB)

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016, ki je bila Svetu vročena 16. septembra 2016, v zadevi T-80/14, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Svet Evropske unije;
- zavrne prvostopenjsko tožbo za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe; in
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov Sveta v zvezi s postopkom na prvi stopnji in pritožbenim postopkom.

Podredno:

- zadeve naj vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- odločitev o stroških postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka naj se pridrži.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. **Prvič**, Splošno sodišče naj bi z uporabo napačnega pravnega preizkusa pri presoji, ali je imel Svet na voljo dokaze za svojo določitev, da so bile nacionalne cene surovin, navedene v registrih zadevnih indonezijskih izvoznikov, dovolj izkrivljene, da se upravičeno niso upoštevale in da se je uporabila metodologija iz člena 2(5), drugi pododstavek, osnovne uredbe⁽¹⁾. S tem naj bi Splošno sodišče instituciji naložilo preveliko dokazno breme.
2. **Drugič**, ugotovitev Splošnega sodišča, da na podlagi dokazov, ki so jih predložile institucije, ni mogoče ugotoviti, da so bile v Indoneziji cene glavnih surovin znatno izkrivljene zaradi sistema diferenciranih izvoznih davkov, naj ne bi bila primerno obrazložena.
3. **Tretjič**, izrek izpodbijane sodbe, s katerim so protidampinške dajatve razglašene za nične v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko, naj ne bi bil sorazmeren v primerjavi z edinim razlogom za razglasitev ničnosti, ki ga je sprejelo Splošno sodišče, in naj bi povzročal prekomerne učinke ugotovitve nezakovitosti.
4. Svet bo dokazal, da je bilo v izpodbijani sodbi pravo večkrat napačno uporabljeno, kar naj bi vplivalo na njeno veljavnost. Poleg tega Svet trdi, da so dejstva, na katerih temelji drugi del drugega tožbenega razloga tožeče stranke na prvi stopnji, dovolj dokazana, da lahko Sodišče odloči o tem razlogu in tožbo zavrne.
5. Svet zato spoštljivo predlaga, naj se izpodbijana sodba razveljavi in naj se predlog tožeče stranke na prvi stopnji za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe zavrne.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, v nadaljevanju: osnovna uredba).

Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 15. septembra 2016 v združenih zadevah od T-112/14 do T-116/14 in T-119/14, Molinos Río de la Plata in drugi/Svet

(Zadeva C-607/16 P)

(2017/C 030/40)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Svet Evropske unije (zastopnika: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio), Evropska komisija, European Biodiesel Board (EBB)

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016, ki je bila Svetu vročena 16. septembra 2016, v združenih zadevah od T-112/14 do T-116/14 in T-119/14, Molinos Río de la Plata SA in drugi/Svet Evropske unije;
- zavrne prvostopenjske tožbe za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe in
- tožecim strankam naloži plačilo stroškov prvostopenjskega in pritožbenega postopka.

Podredno,

- zadeve naj se vrnejo Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- odločitev o stroških prvostopenjskega in pritožbenega postopka naj se pridrži.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. **Prvič**, Splošno sodišče je uporabilo napačno zakonsko merilo pri presoji, ali je Svet imel dokaze za odločitev, da so bile domače cene za surovine, navedene v evidencah zadevnih argentinskih izvoznikov, dovolj izkrivljene, da se jih upravičeno ne upošteva ter da se uporabi metoda iz člena 2(5), drugi pododstavek, temeljne uredbe ⁽¹⁾. S tem je Splošno sodišče Svetu naložilo preveliko dokazno breme.
2. **Drugič**, ugotovitev Splošnega sodišča – da iz dokazov, ki so jih institucije predložile, v zadostni meri ne izhaja, da je šlo za bistveno izkrivljanje cen surovin v Argentini kot posledica sistema diferenciranih izvoznih davkov – ni ustrezno obrazložena.
3. **Tretjič**, izrek izpodbijane sodbe, s katerim se bile za nične razglašene protidampinške dajatve, ki zadevajo tožeče stranke, je nesorazmeren glede na edini ničnosti razlog, ki ga je navedlo Splošno sodišče, ter ugotovitvi nezakonitosti daje pretirane učinke.
4. Svet bo dokazal, da je bilo v izpodbijani sodbi pravo večkrat nepravilno uporabljeno, kar vpliva na njeno veljavnost. Poleg tega Svet zatrjuje, da so dejstva, ki so jih tožeče stranke navajale v okviru prvega tožbenega razloga, dovolj dokazana, tako da lahko Sodišče o tem tožbenem razlogu samo presodi in zavrne tožbe.
5. Svet zato predlaga, da se izpodbijano sodbo razveljavi ter da se prvostopenjske tožbe za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe zavrnejo.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, 2009, str. 51).

**Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča
(deveti senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-117/14, Cargill/Svet**

(Zadeva C-608/16 P)

(2017/C 030/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopnika: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Cargill SACI, Evropska komisija, European Biodiesel Board (EBB)

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016, ki je bila Svetu vročena 16. septembra 2016, v zadevi T-117/14, Cargill SACI/Svet Evropske unije;
- zavrne prvostopenjsko tožbo tožeče stranke za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe; in
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov Sveta v zvezi s postopkom na prvi stopnji in pritožbenim postopkom.

Podredno:

- zadevo naj vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- odločitev o stroških postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka naj se pridrži.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. **Prvič**, Splošno sodišče naj bi z uporabo napačnega pravnega preizkusa pri presoji, ali je imel Svet na voljo dokaze za svojo določitev, da so bile nacionalne cene surovin, navedene v registrih zadevnih argentinskih izvoznikov, dovolj izkrivljene, da se upravičeno niso upoštevale in da se je uporabila metodologija iz člena 2(5), drugi pododstavek, osnovne uredbe ⁽¹⁾. S tem naj bi Splošno sodišče instituciji naložilo preveliko dokazno breme.
2. **Drugič**, ugotovitev Splošnega sodišča, da na podlagi dokazov, ki so jih predložile institucije, ni mogoče ugotoviti, da so bile v Argentini cene glavnih surovin znatno izkrivljene zaradi sistema diferenciranih izvoznih davkov, naj ne bi bila primerno obrazložena.
3. **Tretjič**, izrek izpodbijane sodbe, s katerim so protidampinške dajatve razglašene za nične v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko, naj ne bi bil sorazmeren v primerjavi z edinim razlogom za razglasitev ničnosti, ki ga je upoštevalo Splošno sodišče, in naj bi povzročal prekomerne učinke ugotovitve nezakonitosti.
4. Svet bo dokazal, da je bilo v izpodbijani sodbi pravo večkrat napačno uporabljeno, kar naj bi vplivalo na njeno veljavnost. Poleg tega Svet trdi, da so dejstva, na katerih temelji prvi tožbeni razlog tožeče stranke na prvi stopnji, dovolj dokazana, da lahko Sodišče odloči o tem razlogu in tožbo zavrne.
5. Svet zato spoštljivo predlaga, naj se izpodbijana sodba razveljavi in naj se predlog tožeče stranke na prvi stopnji za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe zavrne.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, v nadaljevanju: osnovna uredba).

**Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča
(deveti senat) z dne 15. septembra 2016 v zadevi T-118/14, LDC Argentina SA/Svet**

(Zadeva C-609/16 P)

(2017/C 030/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopnika: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, odvetnik)

Druge stranke v postopku: LDC Argentina SA, Evropska komisija, European Biodiesel Board (EBB)

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 15. septembra 2016, ki je bila Svetu vročena 16. septembra 2016, v zadevi T-118/14, LDC Argentina SA/Svet Evropske unije;
- zavrne prvostopenjsko tožbo tožeče stranke za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe; in
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov Sveta v zvezi s postopkom na prvi stopnji in pritožbenim postopkom.

Podredno:

- zadevo naj vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- odločitev o stroških postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka naj se pridrži.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. **Prvič**, Splošno sodišče naj bi z uporabo napačnega pravnega preizkusa pri presoji, ali je imel Svet na voljo dokaze za svojo določitev, da so bile nacionalne cene surovin, navedene v registrih zadevnih argentinskih izvoznikov, dovolj izkrivljene, da se upravičeno niso upoštevale in da se je uporabila metodologija iz člena 2(5), drugi pododstavek, osnovne uredbe ⁽¹⁾. S tem naj bi Splošno sodišče instituciji naložilo preveliko dokazno breme.
2. **Drugič**, ugotovitev Splošnega sodišča, da na podlagi dokazov, ki so jih predložile institucije, ni mogoče ugotoviti, da so bile v Argentini cene glavnih surovin znatno izkrivljene zaradi sistema diferenciranih izvoznih davkov, naj ne bi bila primerno obrazložena.
3. **Tretjič**, izrek izpodbijane sodbe, s katerim so protidampinške dajatve razglašene za nične v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko, naj ne bi bil sorazmeren v primerjavi z edinim razlogom za razglasitev ničnosti, ki ga je upoštevalo Splošno sodišče, in naj bi povzročal prekomerne učinke ugotovitve nezakonitosti.
4. Svet bo dokazal, da je bilo v izpodbijani sodbi pravo večkrat napačno uporabljeno, kar naj bi vplivalo na njeno veljavnost. Poleg tega Svet trdi, da so dejstva, na katerih temelji prvi tožbeni razlog tožeče stranke na prvi stopnji, dovolj dokazana, da lahko Sodišče odloči o tem razlogu in tožbo zavrne.
5. Svet zato spoštljivo predlaga, naj se izpodbijana sodba razveljavi in naj se predlog tožeče stranke na prvi stopnji za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe zavrne.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, v nadaljevanju: osnovna uredba).

Pritožba, ki sta jo Xellia Pharmaceuticals ApS in Alpharma, LLC, nekdanja Zoetis Products LLC, vložili 25. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 8. septembra 2016 v zadevi T-471/13, Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma/Evropska komisija

(Zadeva C-611/16 P)

(2017/C 030/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: Xellia Pharmaceuticals ApS in Alpharma, LLC, nekdanja Zoetis Products LLC (zastopnik: D.W. Hull, Solicitor)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnici predlagata Sodišču, naj:

- v celoti ali delno razveljavi izpodbijano sodbo;
- razglasi delno ali popolno ničnost Sklepa;
- odpravi ali občutno zniža globo;
- podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču v razsojanje v skladu s sodbo Sodišča;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici navajata devet pritožbenih razlogov, ki temeljijo na tem, da je Sodišče napačno uporabilo pravo.

1. Splošno sodišče je uporabilo napačno pravno merilo pri presoji, ali je družba Alpharma potencialna konkurentka v okoliščinah, v katerih je s svojimi proizvodi kršila patente družbe Lundbeck. Če ni dokazov o tem, da so patenti družbe Lundbecks šibki, jih je treba šteti za veljavne, vstop na trg s proizvodi, ki so predmet kršitev, pa za nezakonit.
2. Splošno sodišče kljub priznanju, da je družba Alpharma le malo pred poravnavo izvedela, da bo patent priznan družbi Lundbeck in da s svojimi proizvodi krši patente družbe Lundbeck, ni presodilo, ali je Komisija dokazala, da je vstop družbe Alpharma na trg ostal gospodarsko izvedljiva strategija glede na te dodatne ovire za vstop na trg. Namesto tega se je Splošno sodišče oprlo na dokaze, ki niso navedeni v Sklepu, in neupravičeno prevailo dokazno breme na pritožnici za ovrženje trditve Komisije, da je bila družba Alpharma potencialni konkurent.
3. Splošno sodišče je uporabilo napačno pravno merilo za presojo, ali je poravnava pomenila omejevanje konkurence „zaradi cilja“, ker ni presodilo, ali je Komisija zadostno dokazala, da bi poravnava lahko imela negativne učinke, in ni upoštevalo dejstva, da Komisija ni imela predhodnih izkušenj glede take poravnave na področju patentov.
4. Splošno sodišče ni presodilo, ali je Komisija dokazala trditev, da omejitev v poravnavi presega okvir patentov družbe Lundbeck.
5. Splošno sodišče je uporabilo napačno pravno merilo pri presoji, ali je bilo trajanje preiskave Komisije predolgo in je bila zaradi tega kršena pravica pritožnic do obrambe.
6. Splošno sodišče je neupravičeno potrdilo odločitev Komisije, da Sklep naslovi na družbo Zoetis (zdaj Alpharma LLC), ne pa na družbo Merck Generics Holding GmbH, kljub temu, da Komisija v Sklepu ni navedla nikakršne podlage za razlikovanje položajev teh dveh družb.

7. Splošno sodišče je s tem, da je ugotovilo, da je bilo stanje prava ob sklenitvi poravnave dovolj jasno, da bi pritožnici nedvoumno poznali svoje pravice in obveznosti in ustrezno ravnali, napačno uporabilo pravo.
8. Splošno sodišče je neupravičeno potrdilo Sklep, kljub temu, da Komisija pri določitvi globe očitno ni upoštevala teže zatrjevane kršitve kot to zahteva člen 23(3) Uredbe št. 1/2003. ⁽¹⁾
9. Splošno sodišče je uporabilo napačno pravno merilo pri določitvi upoštevne leta za izračun 10-odstotne zgornje meje globe, naložene družbi A.L. Industrier.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe, UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205.

Pritožba, ki jo je Merck KGaA vložila 28. novembra 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 8. septembra 2016 v zadevi T-470/13, Merck KGaA/Evropska komisija

(Zadeva C-614/16 P)

(2017/C 030/44)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Merck KGaA (zastopniki: B. Bär-Bouyssière, odvetnik, S. Smith, Solicitor, R. Kreisberger, Barrister, D. Mackersie, odvetnica)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Generics (UK) Ltd

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga naj:

- Razveljavi odstavek 1 izreka sodbe;
- člen 1(1), 2(1) Sklepa in člena 3 in 4 razglasi za nična v delu, v katerem se nanašata na družbo Merck;
- podredno, odpravi ali zmanjša globo, naloženo družbi Merck;
- razveljavi odstavek 2 izreka sodbe in Komisiji naloži, naj nosi svoje stroške in stroške družbe Merck, ki se nanašajo na postopka na prvi stopnji in postopek s pritožbo

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Prvi pritožbeni razlog pritožnice temelji na tem, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da so sporazumi o patentni poravnavi (SPP), sklenjeni med Generics (UK) (GUK) in Lundbeck, omejitve zaradi cilja v skladu s členom 101(1) PDEU:
 - i. Kot prvo, pritožnica trdi, da se je Splošno sodišče storilo napako v zvezi z uporabo pravnega standarda in pravilnega pristopa za ugotovitev, ali je mogoče SPP opredeliti kot omejitev zaradi cilja, zlasti ob upoštevanju načel, upoštevanih v zadevi C-67/13 P Cartes Bancaires.
 - ii. Kot drugo, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče storilo napako s tem, da ni analiziralo, ali je bila stopnja škodljivosti besedila SPP zadostna.
 - iii. Kot tretje, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče storilo napako s tem, da je ugotovilo, da je stopnja škodljivosti SPP zadostna, na podlagi tega, da so bili ti enakovredni sporazumom o izključitvi iz trga.
 - iv. Kot četrto, pritožnica navaja, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da je bilo to, da sta stranki sklenili SPP, pomembno za presojo potencialne konkurence.

- v. Kot peto, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče storilo napako s tem, da je plačilo GUK-u na temelju SPP štelo za enega glavnih elementov omejevanja zaradi cilja.
 - vi. Kot šesto, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče storilo napako s tem, da je za ugotovitev omejevanja zaradi cilja uporabilo navedbo dejanskega stanja izven besedila SPP.
 - vii. Kot sedmo, pritožnica navaja, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da je SPP v povezavi z EGP presegel obseg patentov Lundbeck.
2. Drugi pritožbeni razlog pritožnice temelji na tem, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da sta bila GUK in Lundbeck v času sklenitve SPP potencialna konkurenta:
- viii. Kot osmo, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče storilo napako s tem, da ni presodilo, ali je bil obstoj osmih tržnih poti, ki jih navaja Komisija, za GUK gospodarsko in praktično mogoč znotraj ustreznega kratkega časovnega okvira.
 - ix. Kot enajsto, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno obrnilo dokazno breme v zvezi z potencialno konkurenco.
 - x. Kot deseto, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da je bilo to, da sta stranki sklenili SPP, pomembno za presojo potencialne konkurence.
 - xi. Kot enajsto, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče storilo napako s tem, da ni ugotovilo, da ocene potencialne konkurence ni mogoče upoštevati v kontekstu presoje „zaradi cilja“.
3. Tretji pritožbeni razlog pritožnice temelji na tem, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je potrdilo globo, ki jo je Komisija naložila pritožnici:
- xii. Kot dvanajsto, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da je bila Komisija pristojna za naložitev globe pritožnici oziroma za naložitev globe, ki ni zgolj simbolična.
-

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2016 – Al-Ghabra/Komisija

(Zadeva T-248/13) ⁽¹⁾

(Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zoper določene osebe in subjekte, povezane z Osamo bin Ladnom, mrežo Al Kaida in talibani — Uredba (ES) št. 881/2002 — Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov osebi, uvrščeni na seznam, ki ga je sestavil organ Združenih narodov — Vključitev imena te osebe na seznam iz Priloge I k Uredbi št. 881/2002 — Ničnostna tožba — Razumni rok — Obveznost preveriti in upravičiti utemeljenost navedenih razlogov — Sodni nadzor)

(2017/C 030/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Mohammed Al-Ghabra (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: E. Grieves, barrister in J. Carey, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: najprej M. Konstantinidis, T. Scharf in F. Erlbacher, nato M. Konstantinidis in F. Erlbacher, agenti)

Intervenienta v podporo tožene stranke: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: najprej S. Behzadi-Spencer in V. Kaye, nato V. Kaye, potem S. Brandon in nazadnje C. Crane, agenti, skupaj s T. Eickejem, QC), Svet Evropske unije (zastopnika: J.-P. Hix in E. Finnegan, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti, prvič, Uredbe Komisije (ES) št. 14/2007 z dne 10. januarja 2007 o štiriinšedemdeseti spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osamo bin Ladnom, mrežo Al-Kaida in talibani, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 467/2001 (UL 2007, L 6, str. 6) v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, in drugič, Sklepa Komisije Ares (2013) 188023 z dne 6. marca 2013, s katerim se potrjuje ohranitev imena tožeče stranke na seznamu oseb in subjektov, za katere se uporabljajo določbe Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osamo bin Ladnom, mrežo Al-Kaida in talibani, in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 467/2001 o prepovedi izvoza nekaterega blaga in storitev v Afganistan, o poostritvi prepovedi poletov in podaljšanju zamrznitve sredstev in drugih finančnih virov talibanov iz Afganistana (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 18, zvezek 1, str. 294).

Izrek

1. Tožba se zavrže kot nedopustna v delu, v katerem se nanaša na razglasitev ničnosti Uredbe Komisije (ES) št. 14/2007 z dne 10. januarja 2007 o štiriinšedemdeseti spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osamo bin Ladnom, mrežo Al Kaida in talibani, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 467/2001 v delu, v katerem se nanaša na Mohammeda Al Ghabro.
2. V preostalem delu se tožba se zavrne kot neutemeljena.
3. Mohammed Al Ghabra nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.
4. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska in Svet Evropske unije nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 9, 11.1.2014.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2016 – European Dynamics Luxembourg in Evropaiki
Dynamiki/Komisija**

(Zadeva T-764/14) ⁽¹⁾

(Javna naročila storitev — Postopek javnega razpisa — Tehnična pomoč, razvoj in uvedba carinskega tranzitnega sistema ASEAN (ACTS) — Zavrnitev ponudbe ponudnika — Oddaja naročila drugemu ponudniku — Izbirna merila — Merila za oddajo naročil — Obveznost obrazložitve — Očitna napaka pri presoji — Enako obravnavanje — Preglednost)

(2017/C 030/46)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Tožeci stranki: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luksemburg) in Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atene, Grčija) (zastopnika: najprej M. Sfyrin in I. Ampazis, odvetnika, nato M. Sfyrin)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: najprej S. Bartelt in A. Marcoulli, nato S. Bartelt in M. Konstantinidis, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitve ničnosti sklepa Komisije z dne 5. septembra 2014, s katerim je bila zavrnjena ponudba, ki sta jo tožeci stranki predložili v okviru omejenega javnega razpisa EuropeAid/135040/C/SER/MULTI v zvezi z razvojem avtomatiziranega pilotnega nadzornega carinskega tranzitnega sistema ASEAN (ASEAN Customs Transit System), in s katerim je bilo to naročilo oddano drugemu ponudniku.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbama European Dynamics Luxembourg SA in Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 26, 26.1.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2016 – Printeos in drugi/Komisija

(Zadeva T-95/15) ⁽¹⁾

(Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg standardnih katalogskih in posebnih potiskanih pisemskih ovojnic — Sklep o ugotovitvi kršitve člena 101 PDEU — Usklajevanje prodajnih cen in razdelitev strank — Postopek poravnave — Globe — Osnovni znesek — Izredna sprememba — Zgornja meja 10 % celotnega prometa — Člen 23(2) Uredbe (ES) št. 1/2003 — Obveznost obrazložitve — Enako obravnavanje)

(2017/C 030/47)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožče stranke: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Španija), Tompla Sobre Exprés, SL (Alcalá de Henares, Španija), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Švedska), Tompla France SARL (Fleury-Mérogis, Francija), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Nemčija) (zastopnika: H. Brokelmann in P. Martínez-Lage Sobredo, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández in C. Urraca Caviedes, agenti)

Predmet

Predloga na podlagi člena 263 PDEU za, primarno, razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije C(2014) 9295 final z dne 10. decembra 2014 o postopku na podlagi člena [101 PDEU] in člena 53 Sporazuma EGP (AT.39780 – Pisemske ovojnice) in, podredno, znižanje zneska globe, naložene tožečim strankam.

Izrek

1. Člen 2(1)(e) Sklepa Komisije C(2014) 9295 final z dne 10. decembra 2014 o postopku na podlagi člena [101 PDEU] in člena 53 Sporazuma EGP (AT.39780 – Pisemske ovojnice) se razglasi za ničen.
2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 127, 20.4.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2016 – PAL-Bullermann/EUIPO – Symaga (PAL)

(Zadeva T-397/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek za razglasitev ničnosti — Figurativna znamka Evropske unije PAL — Delna razglasitev ničnosti — Resna uporaba znamke — Člen 15(1)(a) in člen 51(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Oblika, ki se razlikuje od registrirane znamke — Pravilo 22, odstavka 3 in 4, Uredbe (ES) št. 2868/95)

(2017/C 030/48)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: PAL Bullermann GmbH (Friesoythe-Markhausen, Nemčija) (zastopnik: J. Eberhardt, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: D. Walicka, agent)

Druška stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Symaga, SA (Villarta de San Juan, Španija) (zastopnik: A. Tarí Lázaro, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe EUIPO z dne 7. maja 2015 (zadeva R 1626/2014-1) v zvezi s postopkom za razglasitev ničnosti med družbama PAL-Bullermann in Symaga.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi PAL-Bullermann GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 302, 14.9.2015 .

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2016 – Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol)(Zadeva T-548/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije Café del Sol — Prejšnja nacionalna figurativna znamka Café del Sol — Nepredložitev dokaza v jeziku postopka z ugovorom — Člena 75 in 76 Uredbe (ES) št. 207/2009 — Pravili 19 in 20 Uredbe (ES) št. 2868/95 — Pravica do obrambe)

(2017/C 030/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Ramón Guiral Broto (Marbella, Španija) (zastopnik: J. L. de Castro Hermida, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: H. O'Neill, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Nemčija)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 16. julija 2015 (zadeva R 2755/2014 5) v zvezi s postopkom z ugovorom med R. Guiralom Broto in družbo Gastro & Soul.

Izrek

1. Odločba petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 16. julija 2015 (zadeva R 2755/2014 5) v zvezi s postopkom z ugovorom med Ramónom Guiralom Broto in družbo Gastro & Soul GmbH se razveljavi.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. EUIPO in R. Guiral Broto nosita vsak svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 398, 30.11.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2016 – Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL)(Zadeva T-549/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije CAFE DEL SOL — Prejšnja nacionalna figurativna znamka Café del Sol — Nepredložitev dokazov v jeziku postopka z ugovorom — Člena 75 in 76 Uredbe (ES) št. 207/2009 — Pravili 19 in 20 Uredbe (ES) št. 2868/95 — Pravica do obrambe)

(2017/C 030/50)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Ramón Guiral Broto (Marbella, Španija) (zastopnik: J. L. de Castro Hermida, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: H. O'Neill, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Nemčija)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 16. julija 2015 (zadeva R 1888/2014-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med R. Guiralom Brotom in družbo Gastro & Soul.

Izrek

1. Odločba petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 16. julija 2015 (zadeva R 1888/2014-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med Ramónom Guiralom Brotom in družbo Gastro & Soul GmbH se razveljavi.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. EUIPO in R. Guiral Broto nosita vsak svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 381, 16.11.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2016 – Puro Italian Style/EUIPO (smartline)

(Zadeva T-744/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije smartline — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2017/C 030/51)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Puro Italian Style SpA (Modena, Italija) (zastopnik: F. Terrano, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: L. Rampini, agent)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora EUIPO za pritožbe z dne 7. oktobra 2015 (zadeva R 2258/2014-1) v zvezi z zahtevo za registracijo figurativnega znaka smartline kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Puro Italian Style SpA nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasil Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

⁽¹⁾ UL C 78, 29.2.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2016 – Scorpio Poland/EUIPO – Eckes Granini Group (YO!)

(Zadeva T-745/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek ugovora — Prijava besedne znamke Evropske unije YO! — Prejšnja nacionalna besedna znamka YO — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2017/C 030/52)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Tožeča stranka: Scorpio Poland, nekdanja FH Scorpio (Łódź, Poljska) (zastopnik: R. Rumpel, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: A. Schiffko in E. Śliwińska, agenta)

Druška stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Nemčija) (zastopnik: W. Berlit, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 2. oktobra 2015 (zadeva R 1546/2014 2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Eckes-Granini Group in FH Scorpio.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Scorpio Poland se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 59, 15.2.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2016 – Sovena Portugal – Consumer Goods/EUIPO – Mueloliva (FONTOLIVA)

(Zadeva T-24/16) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija — Besedna znamka FONTOLIVA — Prejšnja nacionalna besedna znamka FUENOLIVA — Relativni razlog za zavrnitev — Veljavnost registracije prejšnje znamke — Navajanje novih dejstev in dokazov pred Splošnim sodiščem — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke — Reformatorično pooblastilo — Člen 8(1)(b), člen 42(2) in (3) ter člena 65 in 76 Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2017/C 030/53)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Sovena Portugal – Consumer Goods, SA (Algés, Portugalska) (zastopnik: D. Martins Pereira, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: L. Rampini, agent)

Druška stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Mueloliva, SL (Córdoba, Španija)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 4. novembra 2015 (zadeva R 1813/2014-2), v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Mueloliva in Sovena Portugal – Consumer Goods.

Izrek

1. Odločba drugega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 4. novembra 2015 (zadeva R 1813/2014 2) se razveljavi.
2. Ugovor, ki ga je vložila Mueloliva, SL, zoper mednarodno registracijo, v kateri je imenovana Evropska unija, za besedno znamko FONTOLIVA, ki jo je zahtevala Sovena Portugal – Consumer Goods, SA, se zavrne.
3. V preostalem se tožba zavrne.
4. EUIPO nosi svoje stroške in stroške Sovena Portugal – Consumer Goods v postopku pred Splošnim sodiščem.

5. EUIPO in Mueloliva plačata vsak polovico nujnih stroškov, ki so nastali Sovena Portugal – Consumer Goods v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO.

⁽¹⁾ UL C 106, 21.3.2016.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2016 – Apax Partners/EUIPO – Apax Partners
Midmarket (APAX)**

(Zadeva T-58/16) ⁽¹⁾

**(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije APAX —
Prejšnja mednarodna besedna znamka APAX — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede —
Podobnost blaga ali storitev — Člen 8(1)(a) in (b), Uredbe (ES) št. 207/2009)**

(2017/C 030/54)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Apax Partners LLP (London, Združeno kraljestvo) (zastopniki: D. Rose, J. Warner in J. Curry, solicitors)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: A. Folliard Monguiral in I. Moisescu, agenta)

Druška stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Apax Partners Midmarket (Pariz, Francija) (zastopnik: C. Moyou Joly, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe EUIPO z dne 26. novembra 2015 (zadeva R 1441/2014-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Apax Partners Midmarket in Apax Partners.

Izrek

1. Tožba se zavrže.
2. Družbi APAX Partners LLP se naloži plačilo stroškov, vključno z nujnimi izdatki, ki jih je družba APAX Partners Midmarket imela v postopku pred odborom za pritožbe Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

⁽¹⁾ UL C 111, 29.3.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2016 – Grid applications/EUIPO (APlan)

(Zadeva T-154/16) ⁽¹⁾

**(Znamka Evropske unije — Prijava besedne znamke Evropske unije — Absolutni razlog za zavrnitev —
Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009)**

(2017/C 030/55)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Grid applications GmbH (Dunaj, Avstrija) (zastopnik: M. Meyenburg, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: H. Kunz, agent)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 15. februarja 2016 (zadeva R 1819/2015-4) v zvezi z zahtevo za registracijo besednega znaka APlan kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Grid applications GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 200, 6.6.2016.

Tožba, vložena 18. novembra 2016 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/SRB

(Zadeva T-809/16)

(2017/C 030/56)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Avstrija) (zastopnik: G. Eisenberger, odvetnik)

Tožena stranka: Einheitlicher Abwicklungsausschuss (SRB)

Predloga

Tožeča stranka predlaga:

- Razglasitev ničnosti odločbe Single Resolution Boards SRB/ES/SRF/2016/06 z dne 15. aprila 2016 („Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/06)“) in odločbe Single Resolution Boards SRB/ES/SRF/2016/13 z dne 20. maja 2016 („Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)“), vsaj v obsegu, kolikor se nanaša na tožečo stranko;
- naložitev stroškov postopka toženi stranki.

Tožbena razloga in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja dva tožbena razloga.

- Prvi tožbeni razlog: huda kršitev bistvenih formalnih zahtev zaradi pomanjkljive (popolne) objave izpodbijanega sklepa.
- Drugi tožbeni razlog: huda kršitev bistvenih formalnih zahtev zaradi pomanjkljive utemeljitve izpodbijanega sklepa.

Tožba, vložena 18. novembra 2016 – Di Bernardo/Komisija

(Zadeva T-811/16)

(2017/C 030/57)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Danilo Di Bernardo (Bruselj, Belgija) (zastopnika: S. Orlandi in T. Martin, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga naj:

razglasi in odloči, da se,

- odločba z dne 10. avgusta 2016, s katero je natečajna komisija EPSO/AST SC/03/15 tožečo stranko izključila iz navedenega natečaja, razglasi za nično
- Komisiji vsekakor naloži plačilo stroškov.

Tožbena razloga in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: različne očitne napake pri presoji, ki jih je storila natečajna komisija pri presoji delovnih izkušenj tožeče stranke.
2. Drugi tožbeni razlog, ki se navaja podredno: nezadostna obrazložitev izpodbijane odločbe in neposredovanje meril za izbor, ki jih določi natečajna komisija, tožeči stranki.

Tožba, vložena 21. novembra 2016 – Abes/Komisija

(Zadeva T-813/16)

(2017/C 030/58)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Tožeča stranka: Abes – companhia de assistência, bem-estar e serviços para seniores, L.^{da} (São Pedro de Tomar, Portugalska)
(zastopnik: N. Mimoso Ruiz, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je ta ničnostna tožba pravilno vložena in dopustna v skladu s členom 263 PDEU in za namene člena 264 PDEU;
- Sklep C(2016) 5054 z dne 9. avgusta 2016 razglasi za ničnega v skladu s členom 263 PDEU v delu, v katerem je ugotovljeno, da ukrep, opisan v pritožbi, ni državna pomoč v smislu člena 107(1) PDEU;
- Sklep C(2016) 5054 z dne 9. avgusta 2016 razglasi za ničnega v skladu s členom 263 PDEU v delu, v katerem je ugotovljeno, da tudi če bi bil ukrep, opisan v pritožbi, državna pomoč, bi ta bil združljiv z notranjim trgov v smislu člena 107(3)(c) PDEU;
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov postopka in stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj obrazložitve. Tožeča stranka meni, da sklep ni obrazložen, ker je v njem ugotovljeno, da tudi če bi bil ukrep državna pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, bi bil združljiv z notranjim trgov v smislu člena 107(3)(c) PDEU, ta ugotovitev pa ni utemeljena.

2. Drugi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji. Tožeča stranka meni, da je v sklepu napaka pri presoji v zvezi z učinki ukrepa pomoči na konkurenco in trgovino med državami članicami, ker razlogi, na podlagi katerih Komisija trdi, da je učinek zadevnega ukrepa pomoči na trgovino med državami članicami zgolj hipotetičen oziroma domneven in da tudi če bi ta učinek obstajal, bi bil zgolj obrobni, niso zanesljivi in v praksi povzročajo širjenje podobnih ukrepov pomoči ne samo v regiji Tomar, temveč povsod v državi, posledica česar je odvrta učinek na nacionalne naložbe in naložbe, ki prihajajo iz drugih držav članic.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU, ker Komisija i) ni z ustrezno skrbnostjo in objektivno preučila, ali lahko zadevna pomoč prizadene trgovino med državami članicami; ii) ni upoštevala, da ne obstaja nikakršen prag ali odstotek, pod katerim je mogoče *a priori* šteti, da trgovina med državami članicami ni prizadeta; iii) ni upoštevala, da dejstvo, ali je trgovina med državami članicami prizadeta, ni odvisno od lokalne oziroma regionalne narave opravljenih storitev, niti od pomena zadevne dejavnosti; iv) ni dovolj poudarila, da je treba – kadar pomoč, ki jo dodeli država, krepi položaj nekega podjetja v primerjavi z drugimi konkurenčnimi podjetji – šteti, da bodo konkurenčna podjetja delovala pod manj ugodnimi pogoji za financiranje novih naložb v navedeni državi.

Tožba, vložena 22. novembra 2016 – Netflix International in Netflix/Komisija

(Zadeva T-818/16)

(2017/C 030/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Netflix International BV (Amsterdam, Nizozemska) in Netflix, Inc. (Los Gatos, Kalifornija, Združene države) (zastopniki: C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik in S. van Velze, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- Sklep komisije z dne 1. septembra 2016, s katerim je ugotovljeno, da je sprememba nemškega zakona o ukrepih za spodbujanje nemškega filma v njeni sedmi različici v skladu z notranjim trgovom ⁽¹⁾, razglasi za ničten; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah ⁽²⁾.

- Komisija je kršila člen 13(1) DAVMS s tem, da je odločila, da je ukrep Nemčije v skladu s tem členom, ki se razlaga ob upoštevanju predlaganih sprememb.
- Komisija je kršila člene 2(1), 2(2) in 3 DAVMS s tem, da je odločila, da ukrep Nemčije ne krši načela države izvora.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 110 PDEU.

- Komisija je kršila člen 110 PDEU s tem, da je ugotovila, da ukrep Nemčije ni diskriminatoren do ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo, ki imajo sedež izven Nemčije, vendar ciljajo na Nemško publiko.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 56 PDEU.

- Komisija je kršila člen 56 PDEU, ker ni obravnavala, ali ukrep Nemčije krši svobodo opravljanja storitev, pri čemer je obstoj te kršitve dejstvo.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 49 PDEU.

- Komisija je kršila člen 49 PDEU, ker ni obravnavala, ali ukrep Nemčije krši pravico do ustanavljanja, pri čemer je obstoj te kršitve dejstvo.

5. Peti tožbeni razlog: kršitev člena 107 TFEU.

- Komisija je kršila člen 107 PDEU s tem, da je ugotovila, da je ukrep Nemčije oblika državne pomoči, ki je upravičena s kulturnim namenom in združljiva z notranjim trgom.

6. Šesti tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka.

- Komisija je storila bistveno kršitev postopka s tem, da ni izpolnila zahtev obrazložitve, kot so določene v členu 296 (2) PDEU, in pravice do dobrega upravljanja, kot je določena v členu 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

⁽¹⁾ Sklep Komisije (EU) 2016/2042 z dne 1. septembra 2016 o shemi pomoči SA.38418 – 2014/C (prej 2014/N), ki jo namerava Nemčija izvajati za financiranje filmske produkcije in distribucije (notificirano pod dokumentarno številko C(2016) 5551) (UL L 314, str. 63).

⁽²⁾ Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (DAVMS) (UL L 95, str. 1).

Tožba, vložena 25. novembra 2016 – Celio International/Komisija

(Zadeva T-832/16)

(2017/C 030/60)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Celio International SA (Bruselj, Belgija) (zastopnika: H. Gilliams in J. Bocken, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničen razglasi Sklep Komisije (EU) 2016/1699 z dne 11. januarja 2016 o shemi državne pomoči v zvezi z oprostitvijo presežnega dobička SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), ki jo je izvedla Belgija ⁽¹⁾;
- podredno, za nične razglasi člene od 2 do 4 Sklepa;
- vsekakor za nične razglasi člene od 2 do 4 tega sklepa v delu, v katerem ti členi: a) zahtevajo vračilo od subjektov, ki niso subjekti, za katere je bilo izdano „stališče o presežnem dobičku“, kot je opredeljeno v Sklepu, in b) zahtevajo vračilo zneska, ki ustreza davčnemu prihranku upravičenca, ne da bi smela Belgija upoštevati dejanske prilagoditve navzgor od druge davčne uprave; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. V okviru prvega tožbenega razloga zatrjuje očitno napako pri presoji, zlorabo pooblastil in neustrezno obrazložitev v delu, v katerem je v Sklepu zatrjevan obstoj sheme pomoči.

2. V okviru drugega tožbenega razloga navaja kršitev člena 107 PDEU in dolžnosti obrazložitve ter očitno napako pri presoji v delu, v katerem je v Sklepu domnevna shema opredeljena tako, da daje selektivno prednost.
3. V okviru tretjega tožbenega razloga zatrjuje kršitev člena 107 PDEU in dolžnosti obrazložitve ter očitno napako pri presoji v delu, v katerem je v Sklepu navedeno, da domnevna shema ustvarja prednost.
4. V okviru četrtega tožbenega razloga podredno zatrjuje kršitev člena 107 PDEU, kršitev legitimnih pričakovanj in načela sorazmernosti, očitno napako pri presoji, zlorabo pooblastil in neustrezno obrazložitev v delu, v katerem je Belgiji s Sklepom naložena izterjava pomoči.

⁽¹⁾ Sklep Komisije (EU) 2016/1699 z dne 11. januarja 2016 o shemi državne pomoči v zvezi z oprostitvijo presežnega dobička SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), ki jo je izvedla Belgija (notificirano pod dokumentarno številko C(2015) 9837) (UL L 260, str. 61).

Tožba, vložena 28. novembra 2016 – Louvers Belgium/Komisija

(Zadeva T-835/16)

(2017/C 030/61)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Louvers Belgium Company (Zaventem, Belgija) (zastopnik: V. Lejeune, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo Evropske komisije z dne 19. septembra 2016 o zavrnitvi ponudbe tožeče stranke in oddaji naročila št. OIB.02/PO/2016/012/703 skupini RIDEAUPRESS ITLINE razglasi za nično;
- ugodi odškodninskemu zahtevku tožeče stranke in posledično naloži Evropski komisiji, naj tožeči stranki plača 387 500 EUR za povračilo škode, nastale zaradi izgube javnega naročila, skupaj z zamudnimi in procesnimi obrestmi po zakonski obrestni meri do popolnega plačila;
- Evropski komisiji naloži plačilo vseh stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve in pravice tožeče stranke do dobrega upravljanja ter načela preglednosti, ker naj ji Komisija kljub večkratnim in vztrajnim prošnjam ne bi posredovala tehničnih specifikacij proizvodov izbranega ponudnika ter rezultatov poročila o analizi ponudb in vzorcev, ki ji jih je posredovala.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načel preglednosti in enakega obravnavanja ponudnikov tako ob pripravi specifikacije kot ob ocenjevanju ponudb ponudnikov s strani Komisije. Tožeča stranka toženi očita zlasti:
 - prvič, da je ob pripravi specifikacije povzela tehnične značilnosti in fotografije proizvodov, ki jih je predlagal ponudnik v prejšnjem postopku javnega razpisa s podobnim predmetom, ki ga je razveljavila iz neutemeljenih razlogov, kar je ustvarilo neupravičene ovire za konkurenco v postopku javnega razpisa;
 - drugič, da je kršila temeljno pravilo enakosti ponudnikov z določanjem zelo restriktivnih in s tehničnega vidika neupravičenih tehničnih zahtev, ki so bile očitno namenjene temu, da ustrezajo proizvodom določenega gospodarskega subjekta;

- tretjič, da ni objektivno in neodvisno ocenila ponudbe, ki jo je podala v zadevnem postopku javnega razpisa, in da jo je neupravičeno zavrnila, saj njeni proizvodi v celoti izpolnjujejo minimalne zahteve glede tehničnih značilnosti proizvodov iz specifikacije in tako ustrezajo postavljenim zahtevam.

Tako v okviru tega drugega tožbenega razloga tožeča stranka meni, da je bila ponudba, ki jo je dala, tehnično skladna ter zato veljavna. Evropska komisija bi jo morala finančno oceniti in tožeči stranki oddati naročilo, saj je imela njena ponudba najnižjo ceno.

Tožba, vložena 30. novembra 2016 – Republika Poljska/Komisija

(Zadeva T-836/16)

(2017/C 030/62)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Poljska (zastopnik: B. Majczyna)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj

- Sklep Komisije z dne 19. septembra 2016 o državni pomoči SA.44351 (2016/C) (ex 2016/EO) – Poljska – poljski davki pri maloprodaji, ki je notificiran pod dokumentarno številko C(2016) 5596, razglasi za ničen, in
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: napačna opredelitev poljskega davka pri maloprodaji kot državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, z očitno napačno presojo pogojev selektivnosti.
 - Za poljski davek pri maloprodaji na prvi pogled ni mogoče šteti, da je selektiven, ker v svoji strukturi ne izkazuje odstopanj od referenčnega sistema, ki je merodajen za ta davek; progresivne davčne stopnje so neločljivi del referenčnega sistema za ta davek.
 - Tudi ob predpostavki, da obe progresivni davčni stopnji nista sestavni del referenčnega sistema, ki je merodajen za poljski davek pri maloprodaji, bi se domnevalo, da je vsaj najpogosteje uporabljena davčna stopnja sestavni del referenčnega sistema; poleg tega progresivne davčne stopnje niso pomenile izjeme v korist določenih podjetij, ki so bila z vidika glavnega cilja tega davka v podobnem dejanskem in pravnem položaju, kot preostala podjetja.
 - Progresivne stopnje in prag za davčno osnovo za poljski davek pri maloprodaji so v vsakem primeru združljivi z načelom sorazmernosti.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 13(1) Uredbe (EU) št. 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije in načela sorazmernosti z odreditvijo takojšnjega odloga uporabe progresivnih stopenj poljskega davka pri maloprodaji.
 - Ni bilo razloga za odreditev odloga uporabe, saj naj bi obstajal resen dvom glede selektivnosti poljskega davka pri maloprodaji.

- Ni bilo razloga za odreditev odloga uporabe, saj Komisija ni dokazala zadostnih negativnih učinkov uporabe poljskega davka pri maloprodaji.

3. Tretji tožbeni razlog: pomanjkljiva in nezadostna utemeljitev izpodbijanega sklepa

- Izpodbijani sklep ni primeren in v zadostni meri utemeljen v delu, v katerem se presoja predpostavke selektivnosti poljskega davka pri maloprodaji.
- Izpodbijani sklep ni primeren in ni dovolj utemeljen, v kolikor se z njim odredi takojšen začasni odlog uporabe progresivnih davčnih stopenj za poljski davek pri maloprodaji.

Tožba, vložena 24. novembra 2016 – Alex/Komisija

(Zadeva T-841/16)

(2017/C 030/63)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Alex SCI (Bayonne, Francija) (zastopnik: J. Fouchet, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 21. septembra 2016 razglasi za ničen;
- pomoči, ki so jih družbi CABAB dodelile FEDER, Francija, Generalni svet Akvitanije in Generalni svet departmaja Pyrénées-Atlantiques razglasi za nezakonite in nezdružljive s skupnim trgov;

podredno

- naloži Franciji, Generalnemu svetu Akvitanije in Generalnemu svetu departmaja Pyrénées-Atlantiques, dekoncentriranim državnim subjektom ter Evropskemu skladu za regionalni razvoj (FEDER) vrnitev nezakonito dodeljenih pomoči, skupaj z obrestmi po zakonski obrestni meri od dne, ko je bila pomoč na voljo;
- Evropski komisiji naloži plačilo vseh stroškov postopka, vključno s stroški odvetnika v višini 5 000 EUR.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: vsebinska nezakonitost odločbe Evropske komisije.
 2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj obvestila o financiranju projekta „Technocité“, ki ga izvajajo FEDER, Francija, Generalni svet Akvitanije in Generalni svet departmaja Pyrénées-Atlantiques v korist Aglomeracije Côte-Basque-Adour (CABAB).
 3. Tretji tožbeni razlog: nezdružljivost financiranja z notranjim trgov.
 4. Četrty tožbeni razlog: neizpolnitev pogojev za odobritev financiranja.
-

Tožba, vložena 7. decembra 2016 – Fertisac/ECHA**(Zadeva T-855/16)**

(2017/C 030/64)

*Jezik postopka: španščina***Stranki***Tožeča stranka:* Fertisac, S.L. (Atarfe, Španija) (zastopnik: J. Gómez Rodríguez, odvetnik)*Tožena stranka:* Evropska agencija za kemikalije**Predlogi***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo ECHA št. SME (2016) 5150 z dne 15. novembra 2016, s katero je bilo ugotovljeno, da družba FERTISAC S. L. ne izpolnjuje pogojev za znižanje pristojbine, ki je določeno za mala podjetja, in s katero ji je bila naložena upravna taksa, razglasi za nično;
- razglasi ničnost računa ECHA št. 10060160 z dne 15. novembra 2016 v znesku, ki ustreza razliki med pristojbino, ki jo je plačala družba FERTISAC S.L., in pristojbino, ki se jo zahteva od velikega podjetja, izdanega na podlagi odločbe ECHA št. SME (2016) 5150;
- razglasi ničnost računa ECHA št. 10060161 z dne 15. novembra 2016, ki določa upravno pristojbino v skladu z odločbo ECHA št. SME (2016) 5150;
- Evropski agenciji za kemikalije (ECHA) naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Tožeča stranka* v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: napačna opredelitev družbe FERTISAC S.L. kot velikega podjetja.

- V zvezi s tem se zatrjuje, da člen 2(1) priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, majhnih in srednje velikih podjetij (UL 2003, L 124, str. 36) določa, da kategorijo mikro, malih in srednjih podjetij (MSP) sestavljajo podjetja, ki imajo manj kot 250 zaposlenih ter letni promet, ki ne presega 50 milijonov EUR, in/ali letno bilančno vsoto, ki ne presega 43 milijonov EUR.

Pragova za razvrstitev podjetja MSP sta dva. Ne gre le preseganje enega od pragov (kot izhaja iz odločbe ECHA, saj se v tej upošteva le eden: letni promet), s čimer se jasno prezre prvi pogoj, torej število oseb, ki je popolnoma razločno ločen z veznikom „in“. Družba FERTISAC S.L. pa nikdar ni presegla praga 250 oseb.

2. Drugi tožbeni razlog: tožena stranka je napačno razlagala Priporočilo 2003/361.

- V zvezi s tem se zatrjuje, da je treba za določitev velikosti tožeče stranke upoštevati le podatke tožeče stranke in njenih odvisnih podjetij. Tožeča stranka ni del skupine podjetij. Priročnik za uporabo o opredelitvi pojma MSP, ki ga je objavila Evropska komisija, potrjuje to razlago. Po drugi strani se Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL 2006, L 396, str. 1) v členu 3 in Uredba Komisije (ES) št. 340/2008 z dne 16. aprila 2008 o pristojbinah in taksah, plačljivih Evropski agenciji za kemikalije na podlagi Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) (UL 2008, L 107, str. 6) v uvodni izjavi 9 ter členu 2 za opredelitev MSP sklicujeta na Priporočilo 2003/361.

Tožba, vložena 7. decembra 2016 – Fútbol Club Barcelona/Komisija**(Zadeva T-865/16)**

(2017/C 030/65)

*Jezik postopka: španščina***Stranki**

Tožeča stranka: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Španija) (zastopniki: J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset in A. Selles Marco, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- primarno, sklep Komisije z dne 4. julija 2016 o državni pomoči SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) ki jo je Španija odobrila nekaterim nogometnim klubom, razglasi za ničen,
- podredno, člena 4 in 5 navedenega sklepa razglasi za nična, in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev, z izpodbijanim sklepom, člena 49 PDEU, v povezavi s členoma 107 PDEU in 108 PDEU, ter člena 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker celotna obrazložitev izpodbijanega sklepa temelji na nacionalni zakonodaji, ki omejuje svobodo ustanavljanja.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev, z izpodbijanim sklepom, člena 107(1) PDEU, ker Komisija (i) odbitko, ki se lahko uporabijo, ne preučuje glede na davčno stopnjo za posamezno vrsto subjekta, (ii) ne ravna nepristransko, s tem da bi iskala bremenilne in razbremenilne dokaze, in zato (iii) napačno sklepa, da obstaja prednost v smislu člena 107(1) PDEU.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev, z izpodbijanim sklepom, (i) načela varstva zaupanja v pravo, s tem da je bilo naloženo vračilo zatrjevane pomoči, ob upoštevanju tega, da bi glede na ravnanje španske uprave in trajanje postopka, klub FC Barcelona lahko zaupal v zakonitost davčnega sistema, v okviru katerega je bil obdavčen, in, (ii) zahteve po pravni varnosti.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev, z izpodbijanim sklepom, člena 107(1) PDEU, ker Komisija ne upošteva dejstva, da naj bi bila pomoč upravičena z notranjo logiko davčnega sistema.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev, z izpodbijanim sklepom, člena 108(1) PDEU in členov od 21 do 23 Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, str. 9), ker Komisija nalaga vračilo obstoječe pomoči, ne da bi upoštevala postopek, ki velja za te vrste pomoči.

Tožba, vložena 11. decembra 2016 – QI in drugi/Komisija in ECB**(Zadeva T-868/16)**

(2017/C 030/66)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke**

Tožeče stranke: QI (Atene, Grčija) in 15 drugih tožečih strank (zastopnika: S. Pappas in I. Ioannidis, odvetnika)

Toženi stranki: Evropska komisija in Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Evropski uniji in/ali Evropskemu sistemu centralnih bank (ESCB) naloži plačilo zneskov, ki so navedeni v tožbi in ki ustrezajo škodi, ki so jo tožeče stranke utrpele zaradi njunega nezakonitega sodelovanja pri prestrukturiranju državnega dolga Grčije zaradi naknadne aktivacije določbe o kolektivnem delovanju;
- podredno, Uniji in/ali Evropski centralni banki (ECB) naloži plačilo zneskov, ki so navedeni v tožbi in ki ustrezajo škodi, nastali zaradi nezakonite izključitve upnikov grškega javnega sektorja iz prestrukturiranja državnega dolga Grčije;
- vsekakor ECB naloži plačilo odškodnine tožečim strankam za škodo, ki je v tožbi opisana za vsako tožečo stranko in ki je posledica nezakonite izključitve ESCB iz prestrukturiranja državnega dolga Grčije;
- ECB in/ali Uniji naloži plačilo stroškov postopkov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: ukrepi Unije in/ali ECB in ESCB so bili sprejeti *ultra vires* in v nasprotju s členi od 120 do 126, 127 in 352(1) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog: ukrepi ECB in ESCB, ki se nanašajo zlasti na izključitev ESCB iz prestrukturiranja, kršijo člen 123 PDEU.
3. Tretji tožbeni razlog: ukrepi Unije in/ali ECB in ESCB kršijo lastninsko pravico tožečih strank, ki je varovana s členom 17 Listine o temeljnih pravicah.
4. Četrty tožbeni razlog: ukrepi Unije in/ali ECB in ESCB kršijo prost pretok kapitala, ki je varovan s členom 63 PDEU.
5. Peti tožbeni razlog: ukrepi Unije in/ali ECB in ESCB kršijo pravico tožeče stranke do enake obravnave, ki je varovana s členom 20 Listine o temeljnih pravicah.

Tožba, vložena 9. decembra 2016 – repowermap/EUIPO – Repower (REPOWER)**(Zadeva T-872/16)**

(2017/C 030/67)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina***Stranke**

Tožeča stranka: repowermap.org (Bern, Švica) (zastopnik: P. González-Bueno Catalán de Ocón, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Repower AG (Brusio, Švica)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: mednarodna registracija znamke, v kateri je imenovana besedna znamka Evropske unije „REPOWER“ – mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija, št. 1 020 351

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: druga odločba (po preklicu) petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 26. septembra 2016 v zadevi R 2311/2014-5

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- izpodbijano odločbo spremeni tako, da razglasi ničnost izpodbijane znamke za vse storitve in proizvode, ki niso bili razveljavljeni z izpodbijano odločbo, razen pakiranje in skladiščenje blaga (razred 39), organizacija potovanj (razred 39) in gasilni aparati (razred 9);
- EUIPO in družbi Repower AG naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009;
 - Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009;
 - Kršitev člena 75 Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 296 PDEU.
-

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL